Regionala Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi al Uniunii Sindicatelor din Instituţiile de Învăţămînt şi Cultură

Anul XIII nr. 667 | vineri 29 iunie 1962 | 8 pagini 25 bani

Salut adresat cadrelor didactice de către prof. Ion Nistor, preşedintele Uniunii Sindicatelor din Instituţiile de Învăţămînt şi Cultură

La 30 iunie, o dată cu încheierea unui an de rodnică activitate pe tărîmul creşterii şi educării tinerei generaţii, oamenii şcolii — învăţători, educatoare, maiştri-instructori şi profesori — sînt sărbătoriţi de către întregul popor muncitor cu prilejul „Zilei învăţătorului".

Însăşi înscrierea în calendarul sărbătorilor poporului nostru a „Zilei învăţătorului", alături de asemenea glorioase şi tradiţionale sărbători cum sînt „Ziua minerului", „Ziua ceferiştilor", „Ziua petroliştilor", constituie o dovadă grăitoare a stimei şi respectului de care se bucură în ţara noastră cadrele didactice, cărora le-a fost încredinţată creşterea tinerei generaţii — viitorul de aur al patriei noastre socialiste.

Anul şcolar 1961-62 vă rămîne înscris în istoria învăţămîntului din ţara noastră drept anul în care s-a înfăptuit sarcina trasată de Congresul al III-lea al Partidului privind generalizarea învăţămîntului de 7 ani şi trecerea la învăţămîntul general de 8 ani. La înfăptuirea cu un an mai devreme a acestei sarcini de deosebită importanţă au adus o contribuţie de seamă cei peste 100.000 de învăţători şi profesori care formează marele detaşament al oamenilor şcolii. El au muncit cu abnegaţie, cu tragere de inimă pentru a da un conţinut cît mai bogat muncii instructiv-educative, sădind tot mai adînc în inimile elevilor dragostea de patrie şi de popor, dragostea pentru Partidul Muncitoresc Romîn, sentimentul internaţionalismului proletar, dorinţa de a-şi însuşi necontenit tainele culturii, ştiinţei şi tehnicii pentru a aduce o contribuţie cît mai deplină la cauza desăvîrşirii construcţiei socialiste şi trecerii la construirea comunismului în ţara noastră, la cauza apărării păcii în lumea întreagă.

Cadrele didactice au desfăşurat o activitate plină de abnegaţie pentru încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, măreaţă victorie a întregului nostru popor.

Partidul şi guvernul nostru s-a ocupat şi se ocupă permanent, cu dragoste şi grijă, de asigurarea unor condiţii cît mai bune pentru desfăşurarea activităţii învăţătorilor şi profesorilor. Mii de şcoli noi s-au înălţat în ultimii ani pe întreg cuprinsul ţării. Învăţătorii şi profesorii dispun de tot mai mult material didactic construit după ultimele cerinţe ale ştiinţei şi tehnicii, de laboratoare, cabinete, ateliere-şcoală etc. Organizarea practicii elevilor în marile fabrici şi uzine, pe ogoarele gospodăriilor agricole colective oferă profesorilor posibilităţi noi de a îmbina strîns predarea cunoştinţelor teoretice cu munca în producţie, de a aprofunda cunoaşterea legilor ştiinţifice pe baza aplicaţiilor lor practice.

O atenţie deosebită se acordă îmbunătăţirii continue a condiţiilor materiale şi culturale ale cadrelor didactice. Un număr însemnat de cadre didactice au primit locuinţe confortabile şi spaţioase în noile blocuri sau în case noi construite la sate. Mii de învăţători şi profesori îşi vor petrece în această vară concediul de odihnă în cele mai pitoreşti staţiuni de la munte şi de la mare.

S-au asigurat condiţii cît mai bune pentru desfăşurarea unei rodnice activităţi ştiinţifice, culturale şi artistice a cadrelor didactice. Tot mai numeroşi sînt învăţătorii şi profesorii care au elaborat lucrări ştiinţifice şi metodice valoroase, bazate pe experienţa lor personală.

Răspunsul tuturor învăţătorilor şi profesorilor la grija şi preţuirea pe care le-o arată partidul, guvernul şi întregul nostru popor muncitor constă în activitatea lor neobosită pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a procesului instructiv-educativ din fiecare şcoală, pentru o muncă culturală tot mai vie şi mai eficientă.

Cu prilejul „Zilei învăţătorului", felicităm călduros cadrele didactice ale patriei noastre pentru succesele obţinute în muncă, urîndu-le ca în noul an şcolar să dobîndească succese şi mai mari în nobila lor misiune de a educa în spirit comunist tinerele generaţii.

Desen de GH. BOŢAN

ZIUA ÎNVĂŢĂTORULUI

O zi a învăţătorului. O zi în care întregul popor îl sărbătoreşte pe el, cel întotdeauna bucuros să pornească — pentru a cîta oară? — de mînă cu fiinţa plăpîndă, pe drumul lung al însuşirii ştiinţei. Ziua în care îi închinăm toată recunoştinţa, stima şi preţuirea pentru dragostea cu care face să rodească în minţile celor mici floarea înţelepciunii, în sufletele comoara frumuseţilor morale.

Se leagă de viaţa anilor noştri liberi tradiţia „Zilei învăţătorului". Altădată, cine ar fi avut vreme să cîntărească roadele strădaniilor lui în nobila muncă din şcoală? Burghezia ahtiată după cîştiguri, moşierimea prea sătulă — străine de interesele poporului? Clasele exploatatoare indiferente la suferinţele şi nevoile maselor şi prea interesate în cultivarea obscurantismului în rîndurile muncitorilor şi ţăranilor? Cît de mare a fost preocuparea stăpînilor sacului cu bani din ţara noastră pentru dezvoltarea învăţămîntului, pentru viaţa şi condiţiile de muncă ale celor care, cu modestie şi abnegaţie, se ocupau de pregătirea celor mici, ne-o spun cîteva cifre: peste 4.000.000 de analfabeţi şi semianalfabeţi rămaşi moştenire de la regimul burghezo-moşieresc. Care din cei vîrstnici nu-şi aduce aminte cu cîtă „regularitate" îşi primeau cadrele didactice salariile în anii de tristă amintire? Cine nu-şi aminteşte de numărul mare de şomeri din rîndurile învăţătorilor şi profesorilor, de zilele pierdute bătînd drumul Ministerului Educaţiei Naţionale în căutarea unui post, a dreptului la muncă şi la viaţă? Sînt bine cunoscute tuturor cifrele cuprinse într-o statistică parţială întocmită în anul 1933 de Asociaţia generală a licenţiaţilor universitari din Romînia care arătau că doar 5% din profesori ocupau posturi sigure, 63% aveau posturi întîmplătoare şi nu mai puţin de 32% erau şomeri. Într-adevăr, marea masă a învăţătorilor a fost ţinută în mizerie de toate guvernele burghezo-moşiereşti care s-au perindat la cîrma ţării.

Împotriva acestei politici şcolare reacţionare au luptat cu multă hotărîre cadrele didactice înaintate din ţară. Prin articole publicate în presă, prin demonstraţii de stradă, prin adunări revendicative, ele arătau fără încetare starea deplorabilă a învăţămîntului, viaţa grea a cadrelor didactice, cauzele care făceau ca sute de mii de copii să nu poată urma şcoala, îngroşînd an de an rîndurile analfabeţilor, demascau promisiunile demagogice ale politicienilor burghezi şi moşieri în problemele învăţămîntului. „Că la sate nu sînt localuri de şcoală — spunea într-un articol intitulat „Mizeria culturală" învăţătorul C. Pajură — că preţul cărţilor e fantastic şi că copiii desculţi şi flămînzi ai muncitorilor şi ai ţăranilor săraci nu pot să aibă cărţi şi deci rămîn în afară de lumina culturii, slabă aşa cum e într-o şcoală burgheză, că învăţătorii în majoritatea lor sînt împovăraţi de nevoi materiale, toate aceste chestiuni nu interesează prea mult guvernul capitalist... La ţară i-am văzut goi (pe copii n.n.) sau în trenţe şi petice, cu cîte un codru de mămăligă rece, păzind vitele chiaburilor. La oraşe, de mici intră în fumul fabricilor şi se ofilesc. Iată binefacerile regimului capitalist!"

Dar vremurile acelea au trecut pentru totdeauna. Prefacerile mari ce au avut loc în anii puterii populare au schimbat total şi situaţia şcolii noastre şi situaţia învăţătorimii. Şi nici nu se putea să fie altfel într-o ţară în care ţelul suprem al politicii statului este o viaţă îmbelşugată pentru masele largi, lumină şi cultură pînă în cel mai îndepărtat cătun. De aceea, şcoala a devenit mijlocul cel mai de preţ pentru răspîndirea ştiinţei de carte în popor, învăţătorul omul cel mai de nă-

(Continuare în pag. 3)

Partidului

Sorbirea slovelor din prima carte,
Durarea primei schele la Bicaz,
Chemarea brazilor spre culmi, departe,
Spre munca înfrăţită primul pas,

Sărutul lung şi dulce, fără teamă,
Mîndria sfîntă de-a fi liber om,
Surîsul blînd şi grijuliu de mamă,
Frumosul vis al pruncului în somn,

Uimirea-n faţa crengii-mbobocite,
Adînca dragoste de glie-apoi
Sînt adevărul ce-l înalţi spre noi.

Deschizător de drumuri însorite,
El seva-i care suie din pămînturi
În oameni, şi în holde, şi în cînturi.

MIHAIL MUNTEANU
învăţător

Urăm tuturor învăţătorilor şi profesorilor, tuturor cîtitorilor noştri, să împlinească, cu roade mereu mai bogate, misiunea nobilă de a înălţa conştiinţa şi priceperea tinerei generaţii la nivelul sarcinilor măreţe ale epocii socialiste.

Gazeta învăţămîntului

FRUNTAȘI ai muncii din școală

Cu prilejul „Zilei învățătorului", prin Ordinul ministrului învățămîntului nr. 517/1962, s-au acordat titlurile „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș", următoarelor cadre didactice:

„Învățători fruntași"

REGIUNEA ARGEȘ

Badea Ristea (Găiești); **Nicolae Dumitru** (Dragodana-Găiești); **Nițescu I. Avida** (Rădești-Mușcel); **Amzică D. Ion** (Berevoiești Ungureni-Muscel); **Luca A. Alexandrina** (Șerboieni Ioneștí-Costești; **Mihalcea Constantin** (Burdea Căldăraru-Costești); **Ionescu Marin** (Broscari Bălteni-Slatina); **Mihai Nicolae** (Galicea-Rm. Vîlcea); **Ștefănescu Olimpia** (Grădinari Satu Nou-Drăgășani); **Bălănescu Ștefan** (Pitești); **Turu Elena** (Cîrstănești Oteșani-Horezu); **Bucur Florica** (Păduroiu-Vedea); **Barbu Florica** (Cocu-Vedea); **Păunescu C. Vasile** (Purcăreni Micești-Pitești).

REGIUNEA BACĂU

Grozavu Vasile (Roman); **Pleșca Tihon** (Vîlcele-Tg. Ocna); **Mareș Virgil** (Solonț-Moinești); **Varga Ioan** (Onești); **Popescu Ilie** (Săvești Răucești-Tg. Neamț); **Ioniță Mihai** (Războieni-Tg. Neamț); **Butnaru Maria** (Ploscuteni-Adjud); **Barbu Gheorghe** (Răucești-Adjud); **Albu Constantin** (Mărgineni-Bacău); **Năstase Zaharia** (Letea Veche-Bacău); **Mihăilescu Militina** (Roznov-Buhuși); **Frigură Adriana** (Pădureni Berești-Bacău); **Neica Elena** (Răcăciuni-Bacău); **Pintea Vastica** (Ivanes, Bicaz Chei-P. Neamț); **Muraru Ioan** (Dănești Girov-P. Neamț); **Lungu Maria** (Dumbrava Roșie-P. Neamț); **Costea Ioan** (Roșiori-Roman).

REGIUNEA BANAT

Cătuți Alexandru (Pincota-Arad); **Coiculescu Silvia** (Prigor-Bozovici); **Donea Toma** (Ciuta Obreja-Caransebeș); **Țăranu Iorgovan** (Sipet-Deta); **Nagy Ion** (Dumbrava-Făget); **Crișan Crăciun** (Dumbrăviță, Groșii Noi-Lipova); **Borca Elena** (Lipova); **Mihai Vasile** (Gavojdia-Lugoj); **Fenesan Lazăr** (Tapia-Lugoj); **Vasilescu Vasile** (Berzasca-Moldova Nouă); **Apostolescu Petre** (Liborajdia Sichevița-Moldova Nouă); **Solea Iosif** (Oravița); **Dorobanțu Floarea** (Topleț-Orșova); **Grawisch Ioan Gheorghe** (Sandra-Sînnicolaul Mare); **Moț Maria** (Arad); **Rimoczi Ilona** (Bocșa-Resița); **Crișan Maria** (Reșița); **Nițu Crizantema** (Timișoara); **Podină Elena** (Jimbolia-Timișoara); **Cocoș Traian** (Hodoni-Timișoara).

REGIUNEA BRAȘOV

Schopp Friederich (Proștea-Agnita; **Hoblea Valeria** (Făgăraș; **Schowerth Elise** (Proștea Mică-Mediaș); **Radu Dumitru** (Blaj); **Pop Margareta** (Sighișoara); **Stein Kurt** (Daia-Sibiu); **Dobre Marin** (Șelimber-Sibiu); **Konya Ana** (Petriceni-Tg. Secuiesc); **Bunea Ștefan** (Lunga-Tg. Secuiesc); **Hulpoi Aurelia** (Covasna-Tg. Secuiesc); **Voinea Maria** (Mediaș); **Kocsis Arpad** (Mediaș); **Pumnea Gheorghe** (Sibiu); **Minea Teotixta** (Brașov); **Tăcutu Maria** (Brașov).

REGIUNEA BUCUREȘTI

Țiței Paraschiva (Alexandria); **Vasilescu Alexandru** (Naipu-Drăgănești); **Marinescu Tudorița** (Țăndărei-Feteești); **Stan Florian** (V. Roaită-Feteești); **Nicolau Alexandrina** (Giurgiu); **Ivan Manole** (Țăriceni Luptători-Lehliu); **Trifan Andreae** (Oltenița); **Purcărescu Opriça** (Rădoiești-Roșiorii de Vede); **Radu Ion** (Siliștea-Roșiorii de Vede); **Cristodor Elena** (Căzănești-Slobozia); **Spirescu Maria** (Cocioc-Răcari); **Nicolae Maria** (Trestieni-Răcari); **Munteanu Dumitru** (Călărași); **Niță Ioana** (Cacomeanca-Călărași); **Pădure Sultana** (Patru Frați-Urziceni); **State Marin** (Gîrbovi-Urziceni); **Ruse Ecaterina** (Beiu Chiriacu-Drăgănești-Vlașca); **Marinescu Gheorghe** (Rădulești Crevenicu-Videle); **Tudor Ștefania** (Tîntava-Videle); **Dorcescu Floarea** (Lisa-Zimnicea); **Luca Vasile** (Găuriciu-Zimnicea); **Gîlcă Petre** (Bogdana-Alexandria); **Simion Maria** (Moldoveni-Tr. Măgurele).

REGIUNEA CLUJ

Banyai Elisabeta (Aiud); **Dootz Georg** (Bistrița); **Mihai Gheorghe** (Mănăstirea-Bistrița); **Peter Vasile** (Dej); **Luydort Rozalia** (Fizeș-Gherla); **Chioreanu Pancrațiu** (Sard-Huedin); **Katona Vasile** (Macău-Huedin); **Anuța Ioan** (Năsăud); **Simon Emma** (Plăiești-Turda); **Mănescu Nicolae** (Rediu-Turda); **Bota Ioan** (Jibou-Zalău); **Ionescu Constantin** (Turda); **Ilieș Cornelia** (Cluj); **Ambruș Maria** (Cluj); **Pop Petraș Irina** (Cluj).

REGIUNEA CRIȘANA

Dalea Aurelia (Beiuș); **Iovan Ioan** (Bunteștí-Beiuș); **Potlog Floarea** (Rieni-Beiuș); **Cristea Sofia** (Criș); **Kovacs Magdalena** (Satul Nou-Criș); **Pop Vasile** (Ineu); **Stăvaru Maria** (Silindia-Ineu); **Csoma Irina** (Valea lui Mihai-Marghita); **Moraru Paulina** (Marghita); **Porțan Grațian** (Plopiș-Simleu; **Cscepei Ana** (Nușfalău-Simleu); **Demian Ioan** (Oradea); **Suța Iuliana** (Diosig-Oradea); **Nilbes Maria** (Borș-Oradea); **Bologan Aurelia** (Oradea).

REGIUNEA DOBROGEA

Constantin Vasile (I. Corvin-Băneasa); **Temelie Ion** (Ceamurlia de Jos-Istria); **Telea Dumitru** (Sîmbăta Nouă-Hîrșova); **Leonte Ion** (Ghindărești-Hîrșova); **David Zamfir** (Galeșu-Medgidia); **Băjenaru Ana** (Poarta Albă-Medgidia); **Coman Ilinca** (Pecineaga-Măcin); **Dumitrescu Valeria** (Cobadin-Negru Vodă); **Bacalu Elena** (Tulcea); **Dragomir Ion** (Cataloi-Tulcea).

REGIUNEA GALAȚI

Trandafir Tatiana (Brăila); **Alexe Ecaterina** (Gohor-Tecuci); **Miron Vasile** (Malul Alb-Tecuci); **Fotin Aristide** (Slobozia Ciorăști-Focșani); **Donciu Maria** (Focșani); **Tătaru Elena** (Golășei-Brăila); **Panait Nicolae** (Brăila); **Mocanu Bălașa** (M. Vodă-Făurei); **Radu Ștefănache** (Fundeni-Galați); **Dibu Ecaterina** (Lieești-Galați); **Onea Maria** (Găuri-Panciu); **Seche Mitică** (Bujor); **Ungureanu Ioana** (Bujor); **Panait Maria** (Galați); **Dumitriu Gheorghe** (Galați); **Corleancă Maria** (Brăila); **Ciucă Radu** (Brăila); **Smărăndescu Cristache** (Galați).

REGIUNEA HUNEDOARA

Păcurar Aurel (Galda de Jos-Alba); **Iosa Sofia** (Alba Iulia); **Riscuța Emilian** (Brad); **Jianu Constantin** (Prăvăleni-Brad); **Bardan Traian** (Ohaba-Hațeg); **Oprean Valeria** (Ilia); **Urs Dionisie** (Lăpugiul de Sus-Ilia); **Cazan Marian** (Balșa-Orăștie); **Redeanu Ion** (Orăștie); **Cojocaru Virvonia** (Deva).

REGIUNEA IAȘI

Dimitriu Lucreția (Bîrlad); **Ivescu Maria** (Bîrlad); **Roșioru Nicolae** (Bîrlad); **Lungu Ecaterina** (Voinești-Iași); **Ciubotaru Gheorghe** (Iași); **Budeanu Nicanor** (Movileni-Iași); **Pîrvulescu Ana** (Miroslava-Iași); **Lazariuc Pavel** (Iași); **Sava Emil** (Vetrișoaia-Huși); **Pamfil Vasile** (Huși).

REGIUNEA MARAMUREȘ

Vezendan Maria (Carei); **Soproni Gheorghe** (Craidorolț-Carei); **Boța Vasile** (Cehu Silvaniei); **Trufașu Elisabeta** (Hurezu Mare-Cehu Silvaniei); **Danciu Ioan** (Tg. Lăpuș); **Pop Zachei** (Poiana Botiz-Lăpuș); **Frusescu Eugenia** (Baiut-Lăpuș); **Nemeș Vasile** (Dumbrava Livada-Oaș); **Haiduc Gheorghe** (Vama-Oaș); **Lovas Ileana** (Ghiișa-Satu Mare); **Tobac Bella** (Sighet); **Pop Gheorghe** (Buciumi-Somcuta Mare); **Andreica Florian** (Marius-Somcuta Mare); **Griga Ioan** (Vișeul de Sus); **Mihali Dumitru** (Moisei-Vișeu); **Crajla Nicolae** (Poienile de sub munte-Vișeu); **Hrițan Rozalia** (Baia Mare); **Verdeș Cornel** (Cicîrlău-Baia Mare); **Zima Sempronia** (Satu Mare).

REGIUNEA MUREȘ- AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Orban Zoltan (Miercurea Ciuc); **Botar Ladislau** (Bancu-Ciuc); **Vari Alexandru** (Ditrău-Ciuc); **Grama Lucreția** (Zau-Luduș); **Luca Ioan** (Luduș); **Borbely Mozes** (Cristur-Odorhei); **Bende Iosif** (Brîncovenești-Reghin); **Szabo Estera** (Ernei-Tg. Mureș); **Mathe Antal** (Maiad-Tg. Mureș); **Iclănzan Vera** (Tg. Mureș); **Solomon Aurelia** (Tîrnăveni); **Henrich Juliana** (Tîrnăveni); **Miklos Pall** (Topliță); **Poloțca Gheorghe** (Rușii Munți-Topliță).

REGIUNEA OLTENIA

Răduică I. Alexandru (Balș-Baia de Aramă); **Mărculescu Dumitru** (Băilești); **Antonie Victoria** (Perișor-Băilești); **Badea Savu** (Cernătești-Filiași); **Băjenescu Nicolae** (Tatomirești Răcari-Filiași); **Naidin Constantin** (Fărcașele de Jos-Caracal); **Rădulescu Ioana** (Amărăștii de Jos-Caracal); **Marghescu Victor** (Poroina Mare-Vînju-Mare); **Băjereanu Elena** (Balș); **Jurebie Elisabeta** (Vîlsănești Pîrscoveni-Balș); **Popescu D. Ștefan** (Almaj-Craiova); **Fuiorea Savu** (Calafat); **Dinulescu Constantin** (Dobridor-Calafat); **Matei Teodor** (Rocșoreni-Strehaia); **Păunescu I. Gheorghe** (Bălcești-Olteț); **Ciurezu Paul** (Craiova); **Protescu Despina** (Craiova); **Șișiroi Constantin** (Cărpiniș-Gilort); **Jitaru M. Constantin** (Baia de Fier-Gilort); **Voinea Constantin** (Lipov-Segarcea).

REGIUNEA PLOIEȘTI

Mușat Eugenia (Poșta Cîlnău-Buzău); **Ghenoiu Dumitru** (Băicoi-Cîmpina); **Ionică Pîrvu** (V. Lungă Gorgota-Cîmpina); **Lemnaru Leon** (Cornuri de Jos-Ploiești); **Nicolescu Maria** (Stoenești-Ploiești); **Roșca Constantin** (Grebănu Homești-Rm. Sărat); **Chiriță Maria** (Buzău); **Dumitriu Laurenția** (Ploiești); **Marinescu Elena** (Ploiești); **Mihai Maria** (Ploieștiori-Ploiești); **Teodorescu Olimpia** (Bucșani-Tîrgoviște); **Georgescu Haralambie** (Tîrgoviște); **Ioniță Laura** (Ploiești).

REGIUNEA SUCEAVA

Nechifor Paraschiva (Botoșani); **Anton Maria** (Albești-Botoșani); **Rotaru Aurelia** (Stînceștí-Botoșani); **Climescu Neonila** (Vama-Cîmpulung); **Băncilă Ecaterina** (Fălticeni); **Lebădă Virginia** (Rotopănești-Fălticeni); **Bîrsan Angela** (Rădăuți); **Grădinaru Maria** (Arbore-Centru-Rădăuți); **Cobilanschi Gheorghe** (Hilișău Cloșca-Dorohoi); **Nistor Sava** (Liteni-Gura Humorului); **Ghițescu Elena** (Gura Humorului); **Cucu Alexandru** (Mihoveni-Suceava); **Obadă Ștefania** (Vatra Dornei); **Repta Aristide** (Dorna Candreni-Vatra Dornei).

ORAȘUL BUCUREȘTI

Traci Ileana; Petre Maria; Damaschin Teodora; Vîlceanu Magdalena; Iliescu Elena; Costea Petre; Carabela Maria Mihaela; Bișir Sofia; Onea Gheorghe; Stănescu Aneta; Iatagan Victoria; Niculescu Sofia; Moșoianu Georgeta.

„Profesori fruntași"

REGIUNEA ARGEȘ

Lică Vasile (Glîmbocata-Găești); **Rizescu Ion** (Curtea de Argeș); **Constantinescu Mihai** (Slătioara-Slatina); **Droașcă Maria** (Rm. Vîlcea); **Enescu Eugen** (Drăgășani); **Nicolae Maria** (Pitești); **Voineag T. Nicolae** (Costești-Horezu); **Trandafirescu Ion** (Pitești); **Dinculescu C. Nicolae** (Pitești); **Mărășescu Teodor** (Rm. Vîlcea).

REGIUNEA BACĂU

Mihăiescu Eugenia (Roman); **Popescu Maria** (Adjud); **Grigore Elena** (Bacău); **Bordeianu Gheorghe** (Bacău); **Tioc Valeria** (P. Neamț); **Bîrlădeanu Dumitru** (Buhuși); **Ghiroagă Gheorghe** (Roman); **Popovici Ioan** (Bacău); **Fetcu I. Emilian** (Buhuși).

REGIUNEA BANAT

Năsăudeanu Nicolae (Arad); **Enașcu Gheorghe** (Ciacova-Deta); **Gruiescu Aurel** (Făget); **Berinde Gheorghe** (Lugoj); **Dordea Ioan** (Lugoj); **Samoilă Ioan** (Sînnicolaul Mare); **Popeangă Vasile** (Arad); **Hențiu Maria** (Arad); **Daba Cornelia** (Reșița); **Oniga Eva** (Timișoara); **Szilagy Emilia** (Timișoara); **Iăger Oscar** (Timișoara); **Fenlacichi Zdravco** (Sag-Timișoara); **Masichievici Carmen** (Caransebeș); **Vuia I. Traian** (Timișoara); **Schwartz Herman** (Timișoara).

REGIUNEA BRAȘOV

Wolff Robert (Iacobeni-Agnita); **Tudoroiu Nicolae** (Marpod-Agnita); **Răcheriu Nicolae** (Făgăraș); **Bogdan Aurelia** (Victoria-Făgăraș); **Orian Paraschiva** (Pănade-Mediaș); **Drăgan Maria** (Sighișoara); **Baier Herman** (Sighișoara); **Hurdubețiu Ioan** (Sighișoara); **Fazekaș Ioan** (Sinzieni-Tg. Secuiesc); **Kiss Ludovic** (Tg. Secuiesc); **Călinescu Marius** (Mediaș); **Vasu Vasile** (Sibiu); **Kelmm Werner** (Sibiu); **Vary Clara** (Brașov); **Pestrea Nicolaie** (Brașov); **Mărculescu Stelian** (Brașov); **Tontsch Wilhelm** (Brașov); **Pipu Ion** (Predeal).

REGIUNEA BUCUREȘTI

Ticulescu Mariana (Giurgiu); **Bîlcea Daia** (Gogoșari-Giurgiu); **Găină Dragoș** (Lehliu Sat); **Dinu Mihail** (Roșiori-Roșiorii de Vede); **Păun Marin** (Roșiorii de Vede); **Culică Georgeta** (Călărași); **Răducanu Marin** (Potlogi-Titu); **Petre Sorin** (București); **Stoicescu Marin** (București); **Crețeanu Florian** (T. Măgurele); **Stan Gligor** (Mănăstirea - Oltenița); **Trandafirescu Marin** (Blejești-Videle).

REGIUNEA CLUJ

Talu Iuliu (Aiud); **Negreanu Gavrilă** (Rădești-Aiud); **Titieni Leon** (Bistrița); **Pogan Elena** (Avram Iancu-Cîmpeni); **Coroiu Petru** (Roșia Montană-Cîmpeni); **Mesaroș Victor** (Abrud-Cîmpeni); **Alexandrescu Iuliana** (Cîțcău-Dej); **Ardeleanu Iosif** (Cătina-Gherla); **Frățilă Vasile** (Geaca-Gherla); **Giurgiu Gheorghe** (Mănăstireni-Huedin); **Avram Ioan** (Poiana Ilvei-Năsăud); **Văsieș Alexa** (Mocod-Năsăud); **Peter Iosif** (Săvădisla Vlaha-Turda); **Moldovan Ana** (Turda); **Rusu G. Ioan** (Surduc-Zalău); **Chezan Vasile** (Cluj); **Mezei Alexandu** (Ciumbrud-Aiud); **Slabu Mihai** (Cluj).

REGIUNEA CRIȘANA

Tica Alexandru (Beiuș); **Ramonțeanu Letiția** (Beius); **Miclăuș Traian Gheorghe** (Ineu); **Kali Adalbert** (Oradea); **Pîrvu Gheorghe** (Șimleu); **Lar Marțian** (Oradea).

REGIUNEA DOBROGEA

Grozea Cristache (Adamclisi-Băneasa); **Marinescu Aurica** (Babadag-Istria); **Toader Ana** (Medgidia); **Mantu Maria** (Măcin); **Ghișa Aurelia** (Negru Vodă); **Dumanschi Elena** (Tulcea); **Gheorghe Neagu** (Cobadin-Negru Vodă).

REGIUNEA GALAȚI

Stroia Emanuela (Galați); **Vlad Virginia** (Brăila); **Miron Florica** (Brăila); **Petroniu Gheorghe** (Focșani); **Ursache Silvia** (Matca-Tecuci); **Drăgan Tinca** (Tecuci); **Ciulacu Ion** (Panciu); **Lefteriu Vasile** (Bujor); **Ciocoiu Gheorghe** (Adam-Bujor); **Mușat Stan** (Cazașu-Brăila); **Constantinescu Gheorghe** (Focșani); **Tomozei Ștefan** (Galați); **Grigoriu Nicolae** (Galați).

REGIUNEA HUNEDOARA

Lascu Tit Liviu (Alba Iulia); **Moise Alexandru** (Hațeg); **Bal Aurelia** (Călan); **Coste Vasile** (Hunedoara); **Bădău Victor** (Petroșani); **Păunescu Dumitru** (Lupeni-Petroșani); **Cațavela Olivia** (Simeria); **Vlad Ovidiu** (Deva).

REGIUNEA IAȘI

Lupescu Cecilia (Iași); **Colibaba Nicolae** (Iași); **Buruiană Nicolae** (Pașcani); **Iacomi Ioan** (Tg. Frumos - Pașcani); **Lisnic Gheorghe** (Iași).

REGIUNEA MARAMUREȘ

Sinkai Iuliu (Carei); **Ber[illegible] Elisabeta** (Cehul Silvaniei); **Neagoș Ioan** (Medieșul Aurit-Satu Mare); **Circa Cornelia** (Sighet); **Barbul Ileana** (Pomi-Șomcuta Mare); **Cosma Ana** (Baia Mare); **Felker Ana** (Satu Mare); **Biga Ludovic** (Satu Mare).

REGIUNEA MUREȘ- AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Nagy Carol (V. Strîmbă-Gheorghieni); **Pall Vilmos** (Gheorghieni); **Ratoni Ioan** (Besineu-Luduș); **Zsigmond Endre** (Odorhei); **Toro Akos** (Vlahița-Odorhei); **Zamfir Dorina** (Reghin); **Pop Emil** (Reghin); **Teodorașcu Ana** (Miercurea-Niraj-Tg. Mureș); **Palfi Anton** (Tg. Mureș); **Stratan Mihai** (Tg. Mureș); **Moraru Maria** (Tîrnăveni); **Platon Ioan** (Topliță); **Gampe Iosif** (Tg. Mureș); **Beșivu Nicolae** (Tg. Mureș).

REGIUNEA OLTENIA

Romanescu Polina (Tg. Jiu); **Negulescu Gheorghe** (Tg. Jiu); **Stan Florica** (Segarcea); **Anton Alexandru** (Strehaia); **Dincă N. Ion** (Zătreni Găscioara-Olteț); **Marin Dumitru** (Craiova); **Oprea Dumitru** (Noi-Tg. Jiu); **Anghelescu Elena** (T. Severin).

REGIUNEA PLOIEȘTI

Manolache Petruș (Sin[illegible]); **Scarlat Pavel** (Podul Vaduiui-Cîmpina); **Popescu Dumitru** (Dărmănești - Ploiești); **Crăciun Dumitru** (Rm. Sărat); **Anastasescu Dumitru** (Drajna de Jos-Teleajen); **Ionescu Aurora** (Buzău); **Tane Nicolae** (Buzău); **Cucu Petre** (Buzău); **Ionescu Virginia** (Ploiești); **Moșneaga Margareta** (Ploiești); **Dumitrescu Speranța** (Ploiești); **Seltea Ion** (Tîrgoviște); **Teodorescu Breazu Elena** (Ploiești); **Alexandrescu Maria** (Ploiești); **Botescu Paraschiva** (Ploiești).

REGIUNEA SUCEAVA

Vîlceanu Florențiu (Botoșani); **Vicoveanu Eufrosina** (Botoșani); **Firea Sofia** (Cristești-Botoșani); **Bocănet Livia** (Cîmpulung); **Dascălu Adela** (Dolhasca-Fălticeni); **Todiraș Silviu** (Botoșani); **Miron Vasile** (Siret-Rădăuți); **Nemeș Ioan** (Suceava); **Macioapă Traian** (Suceava); **Dascălu Ion** (Fălticeni); **Dumitrescu Elena** (Săveni).

ORAȘUL BUCUREȘTI

Burcescu Teodor; Popovici Lucia; Cumpătă Eugen; Girlea Emil; Naneș Cornelia; Tornea Pavel; Cozma Ioana; Călugărița Gheorghe; Petrescu Ariton; Răianu Cornel; Novac Teodor; Bădulescu Dumitru; Ticăloiu Georgeta; Vasilescu Alexe; Pandia Viorica; Nițulescu Teodor; Roșca Elena; Panaitescu Rodica; Milescu Dumitru.

ORAȘUL CONSTANȚA

Stănescu Elena; Năstase Teodor.

„Să fiu învăţător"

Cu cîtă nerăbdare aşteptai să ajungi învăţător! Învăţător în satul tău natal. Cu cîtă pasiune te gîndeai la copiii pe care îi vei învăţa carte, cărora le vei cultiva interesul şi gustul pentru învăţătură, cărora le vei da o educaţie ştiinţifică, o educaţie comunistă. Cîte planuri nu ţi-ai făcut, cîte vise nu ţi-ai făurit?

Profesorii tăi îşi amintesc bine. Erai harnic şi sîrguincios, şi nu o dată te-au auzit exprimîndu-ţi această dorinţă: să fii învăţător. Şi iată că în anul 1949 ai terminat şcoala — o dată cu cea dintîi promoţie de învăţători după Reforma învăţămîntului. Cu elan tineresc ai pornit spre locul de muncă unde aveai să practici meseria pe care ai îndrăgit-o atît. Şi astfel te-ai stabilit în comuna Călăraşi din raionul Turda, adică în comuna în care te-ai născut, în care îţi sînt părinţii, fraţii şi rudele, în care îţi sînt şi prietenii din copilărie.

„Directorul nostru", „deputatul nostru", aşa obişnuiesc să-l numească sătenii pe tovarăşul Dominic Rado, învăţătorul care în urmă cu ani trecea timid pragul şcolii din comuna sa natală, în suflet cu o mare dorinţă şi dragoste de muncă pe tărîmul culturii.

Astăzi, tovarăşul D. Rado este directorul şcolii din comuna Călăraşi — directorul ei de zece ani. Şi cîte nu a făcut el în acest răstimp? Nu mai departe decît anul trecut... În satul Călăraşi-Gară, împreună cu ceilalţi deputaţi, a mobilizat pe cetăţeni la construcţia unei şcoli. În patru luni lucrarea a fost gata. Directorul a muncit cu mîinile lui la înălţarea clădirii care, în toamnă, la deschiderea cursurilor, a putut fi inaugurată. Tot astfel s-a străduit tovarăşul Rado şi pentru construirea căminului cultural, pentru dezvoltarea şi înzestrarea şcolii etc.

În şcoală, directorul şi deputatul este exemplu: bun gospodar, bun pedagog, bun tovarăş. De aceea şi rezultatele muncii lui sînt din cele mai bune. Profesorii şi învăţătorii, ajutaţi şi îndrumaţi de director, şi-au îmbunătăţit etapă cu etapă stilul de muncă, nivelul lor de pregătire şi aceasta în folosul procesului instructiv-educativ.

În comună, directorul şi deputatul este de asemenea exemplu: tovarăş apropiat colectiviştilor, harnic activist pe tărîm cultural şi social-obştesc. El ţine conferinţe în faţa sătenilor, pregăteşte cu ei piese de teatru, programe pentru brigăzile artistice de agitaţie. La îndemnul lui, cadrele didactice, împreună cu elevii şcolii, au mers în gospodăria agricolă colectivă, unde au ajutat la îngrijirea plantaţiilor de pomi fructiferi, a plantelor din sectoarele legumicole. Asemenea acţiuni au făcut ca legătura cu gospodăria agricolă colectivă să devină şi mai trainică, iar munca în şcoală să se ancoreze şi mai bine în viaţă, în practică.

Învăţătorul — directorul de azi al şcolii elementare din Călăraşi, raionul Turda — tovarăşul Dominic Rado, ale cărui merite sînt bine cunoscute în comună, este unul din miile de învăţători care au visat de mici să îmbrăţişeze această nobilă ocupaţie şi care nu se dezmint nici o clipă în munca lor şcolară şi obştească.

GH. CS.

Gînduri la sfîrşit de an

La şcoala de 8 ani din Băicoi are loc serbarea de sfîrşit de an. În primul şir de scaune stă un om cu părul cărunt, cu faţa brăzdată pe alocurea de cute adînci, dar cu ochii tineri. Este Dumitru Ghenoiu, directorul şcolii. Ascultă corul de voci proaspete, cristaline, care îi umplu inima de bucurie. A cîta serbare de sfîrşit de an din viaţa sa de pedagog este aceasta? A cîta generaţie de copii pe care i-a crescut, i-a educat?.

S-au împlinit 34 de ani de cînd, după ce terminase şcoala normală din Tecuci, a venit cu cîţiva colegi la inspectoratul judeţului Prahova să ceară un post de suplinitor. „Nu avem posturi" — li s-a răspuns răstit. Au urmat alte şi alte toamne, alte şi alte drumuri inutile la inspectorat.

Patru ani la rînd a tot bătut zadarnic scările inspectoratului. Cînd a căpătat în sfîrşit primul post — la şcoala primară din comuna Aluniş — şi-a început cu neasemuite greutăţi, dar cu multă dragoste, munca la catedră.

Cîte s-au schimbat de atunci în viaţa ţării, în viaţa şcolii, în viaţa lui! Iată — de nouă ani e director aici, la Băicoi. Veşnic printre elevi, printre profesori — la lecţii, la consiliile pedagogice, la cercurile pe specialităţi. Peste tot îşi împărtăşeşte experienţa, îi îndrumă pe colegii lui mai tineri, îi ajută să-şi perfecţioneze munca, să-i pregătească temeinic pe elevi pentru viaţă, pentru munca în producţie.

Dar comunistul Dumitru Ghenoiu nu se mărgineşte numai la sarcinile lui din şcoală. De cînd a venit în Băicoi e şi deputat în sfatul popular orăşenesc. Cu sprijinul lui activ s-a ridicat noua construcţie a şcolii medii serale, ca şi noul local al şcolii medii din oraş.

...Omul cu părul cărunt şi ochii tineri din primul rînd pare că nu-şi mai sfîrşeşte firul gîndurilor. Îi priveşte pe copiii de pe scenă — cea de a 30-a generaţie de elevi ai săi — se gîndeşte la viitorul lor cu încredere, cu optimism, şi-l vede plin de soare, de lumină.

M. VERDEŞ

Popasul printre flori nu e numai plăcut, ci şi instructiv

De „Ziua învăţătorului"

(Urmare din pag. 1-a)

dejde în înfăptuirea multiplelor sarcini ale revoluţiei culturale şi în primul rînd în instruirea şi educarea tineretului. „Statul de democraţie populară — spunea tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învăţătorilor din R.P.R. — i-a încredinţat învăţătorului o misiune înălţătoare, aceea de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă".[1]).

Partidul clasei muncitoare, statul democrat-popular s-au preocupat cu stăruinţă de crearea şi dezvoltarea bazei materiale a învăţămîntului nostru nou, de îmbunătăţirea conţinutului instrucţiei şi educaţiei. Ca urmare, an de an a crescut numărul şcolilor, al şcolarilor, numărul învăţătorilor şi profesorilor care să le asigure o pregătire corespunzătoare. Numai în anul şcolar ce s-a încheiat de curînd cursurile celor 15.638 de şcoli de cultură generală au fost urmate de peste 2.800.000 de elevi, cu peste 1.200.000 mai mulţi decît în anul şcolar 1938—1939, iar cele 930 de şcoli profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri au fost frecventate de 223.890 de elevi. Hotărîrile de partid şi de stat cu privire la generalizarea învăţămîntului de 7 ani, cu privire la trecerea la şcoala de 8 ani gratuită şi obligatorie pentru toţi copiii, cu privire la acordarea de manuale fără plată tuturor copiilor din şcoala elementară, cu privire la dezvoltarea învăţămîntului agricol în raport cu cerinţele noii etape ale înaintării noastre spre socialism ş.a. definesc în mod strălucit politica şcolară a partidului şi statului nostru, care ţinteşte ridicarea nivelului de cultură al maselor într-un grad la care nici nu se putea visa în trecut şi la care nu se pot gîndi cei ce trăiesc în state diriguite de exploatatori.

Toate aceste eforturi ale statului nostru şi-au găsit răsplata nu numai în aceea că şcoala, ştiinţa de carte, însuşirea culturii au devenit necesităţi vitale pînă şi pentru sluga de altă dată a boierului sau burghezului, dar şi în aceea că ţara noastră se situează printre primele ţări din lume în ce priveşte dezvoltarea învăţămîntului.

Este foarte cunoscută grija pe care o poartă partidul şi statul nostru slujitorilor şcolii. Dacă altădată „zestrea" şcolilor noastre o constituiau clasele insalubre, deteriorate, improvizate, supraaglomerate, neîncălzite iarna, salariile de mizerie ale dascălilor, astăzi la dispoziţia lor stau sutele şi miile de săli noi de clasă ridicate an de an pe tot întinsul patriei, laboratoarele bine utilate ale şcolilor înzestrate cu material didactic mereu mai bogat şi mai perfecţionat, cu mobilier corespunzător, tot mai numeroasele lucrări pedagogice ş. a. Numai în decurs de 10 ani salariile cadrelor didactice au cunoscut patru importante majorări. Şi nu numai atît. Schimbările profunde care s-au petrecut în învăţămîntul nostru se vădesc cu deosebită limpezime în situaţia pe care o au azi învăţătorii şi profesorii în statul nostru. Ei se bucură de preţuirea, de stima şi recunoştinţa întregului popor. Lenin, marele dascăl al proletariatului, spunea: „Învăţătorul trebuie ridicat la noi la o înălţime la care nu s-a aflat, nu se află şi nici nu se poate afla în societatea burgheză".[2]). Urmînd învăţătura marelui Lenin, partidul nostru a luptat permanent pentru a ridica pe învăţător la locul cuvenit în societate, pentru ca el să se bucure de toată consideraţia. Deputaţi în Marea Adunare Naţională, în sfaturile populare, delegaţi la cele mai diverse consfătuiri şi adunări ale oamenilor muncii, decoraţi cu ordine şi medalii, distinşi cu titlul de „profesor fruntaş" şi „învăţător fruntaş" — oamenii şcolii şi-au găsit adevăratul lor loc printre cetăţenii ţării noastre libere. Învăţătorul, profesorul, nu mai este intelectualul umilit şi înjosit de altădată. Partidul şi statul nostru au creat toate condiţiile ca demnitatea lui să nu fie ştirbită, ca încrederea în forţele şi capacitatea lui să crească nemăsurat, ca el să fie privit cu respect şi admiraţie pentru contribuţia entuziastă pe care o aduce la pregătirea tineretului, la culturalizarea maselor. Căci a devenit un fapt obişnuit în viaţa şcolilor entuziasmul, elanul în muncă al învăţătorilor şi profesorilor, sîrguinţa lor de a împlini cît mai bine datoriile şcolare şi obşteşti. Iată-i, de pildă, pe învăţătorii şi educatoarele Ilinca Coman de la Şcoala de 8 ani din Pecineaga, raionul Măcin, Irina Csoma, de la Grădiniţa de copii din Valea lui Mihai, Sofia Iosa de la Căminul de zi din Alba Iulia, Pavel Iazariuc de la Şcoala de 8 ani nr. 6 din Iaşi, Gheorghe Soproni de la Şcoala de 8 ani din Craidorolţ, regiunea Maramureş, Badea Savu de la Şcoala de 8 ani Cernăteşti, regiunea Oltenia, Maria Chiriţă, de la Şcoala medie nr. 2 din Buzău, pe profesorii Vasile Lică de la Şcoala de 8 ani din Glîmbocata, regiunea Argeş, Emilian I. Fetcu de la Şcoala profesională textilă din Buhuşi, Aurel Gruiescu de la Şcoala medie din Făget, regiunea Banat, Wilhelm Tontsch de la Şcoala de 8 ani nr. 4 din Braşov, Carol Nagy de la Şcoala de 8 ani din Valea Strîmbă, regiunea Mureş — Autonomă Maghiară, Alexe Vasilescu de la Centrul şcolar de construcţii, raionul T. Vladimirescu, Bucureşti şi încă mulţi alţii, mereu în frunte, mereu preocupaţi pentru a ţine lecţii bine fundamentate ştiinţific, cu un puternic efect educativ, care s-au distins prin devotamentul cu care au muncit pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii în rîndul maselor, pentru atragerea ţărănimii în marea gospodărie socialistă. Ei sînt mîndria şcolilor în care muncesc. Pentru meritele deosebite în activitatea desfăşurată de partid în vederea transformării socialiste a agriculturii, unele cadre didactice, cum ar fi tînăra învăţătoare Maria Cordeş de la şcoala din comuna Boju, regiunea Cluj, şi alţii, au fost primite direct din rîndurile membrilor de partid.

Însufleţiţi de măreţele perspective ce se deschid în faţa poporului nostru prin desăvîrşirea construcţiei socialismului, învăţătorii şi profesorii din toate colţurile ţării, în frunte cu comuniştii, muncesc cu dragoste şi devotament pentru permanenta dezvoltare a şcolii noastre, pentru continua înflorire a învăţămîntului. Bazîndu-se pe rezultatele din ce în ce mai bune cu care se încheie fiecare an şcolar, cadrele didactice continuă să se preocupe de găsirea celor mai bune metode de predare, de asigurarea unui nivel ştiinţific cît mai înalt al procesului instructiv-educativ. Cu deosebire se preocupă învăţătorii şi profesorii, conform sarcinilor izvorîte pentru şcoală din recentele documente de partid şi de stat, de tot mai strînsa legare a învăţămîntului de viaţă, de pregătirea temeinică a cadrelor necesare industriei noastre socialiste, de asigurarea predării la nivelul cerinţelor a noului obiect de învăţămînt, „Agricultura", introdus în şcoala de cultură generală din mediul sătesc, de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ în şcolile cu profil agricol, de întărirea muncii educative în şcolile de toate gradele. Totodată, în frunte cu comuniştii, educatoarele, învăţătorii şi profesorii îşi dau aportul la răspîndirea cunoştinţelor agrotehnice în rîndurile ţăranilor colectivişti, ajutîndu-i să muncească în acel fel nou despre care ne vorbea tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naţionale.

Înrolaţi cu trup şi suflet în marele front al muncii pentru desăvîrşirea construcţiei socialiste, învăţătorii şi profesorii sînt mîndri de succesele şcolii noastre, de aportul pe care ea şi-l aduce la înfăptuirea minunatelor ţeluri ale partidului. Cu dragoste îşi dedică ei munca lor modestă şi plină de migală creşterii tinerelor vlăstare, a celor chemaţi să ducă mai departe opera măreaţă începută de vîrstnici. Cu aceste gînduri sărbătoresc ei astăzi, împreună cu întregul popor, „Ziua învăţătorului".

---

[1]) *Gheorghe Gheorghiu-Dej* — Articole şi Cuvîntări, ed IV, E.S.P.L.P., Bucureşti 1955, pag. 448.

[2]) *Lenin*, Opere alese, vol. II, E.S.P.L.P., Bucureşti, 1954, pag. 838.

Deputata din Variaş

Am auzit-o la Conferinţa Naţională a Femeilor din R.P.R. vorbind cu sobrietatea, calmul şi căldura caracteristice educatorului, pe tovarăşa Angela Luchin, învăţătoare la Şcoala de 8 ani din comuna Variaş, raionul Sînnicolaul Mare.

A vorbit nu numai despre munca ei, despre generaţiile de copii pe care-i educă cu grijă, cu dragoste, căci graniţele activităţii sale sînt mult mai întinse, mult mai vaste. De acest lucru ne-a convins competenţa cu care trata problemele comunei, ale raionului în care-şi desfăşoară activitatea, ceea ce dovedea participarea ei activă la toate transformările şi înnoirile prin care a trecut şi trece satul nostru astăzi.

Şi iată, glasul ei se înăspreşte. „Cît de mult aş dori să-i invit să ne viziteze o dată comuna noastră pe cei care la diferite posturi de radio, puse în slujba imperialiştilor, mai încearcă să împroaşte cu noroi în realizările regimului nostru şi se plîng pe toate drumurile că dispare „pitorescul" satelor noastre. E adevărat că vechea înfăţişare, vechile bordeie în care-şi duceau viaţa searbădă şi umilită cei ce trudeau pe pămînturile moşierilor au dispărut de mult. Au dispărut cocioabele numite „şcoală" în care trebuia să ne desfăşurăm activitatea. Astăzi uliţele comunei Variaş sînt luminate cu neon. În casele colectiviştilor, printre care 300 au fost înălţate în ultimii ani, neştiutorii de carte de odinioară ascultă acum simfoniile lui Beethoven sau conferinţele despre zborurile cosmice, urmăresc programele de la televiziune. Condiţiile noi de viaţă au stîrnit setea de cultură şi de ştiinţă, ca şi dragostea de frumos a ţărănimii noastre".

Însufleţirea vorbelor tovarăşei învăţătoare Angela Luchin oglindea pasiunea cu care ştie să-şi iubească patria, convingerea cu care luptă pentru cuceririle poporului nostru.

Învăţătoarea din Variaş a vorbit apoi despre sarcinile actuale ale intelectualităţii satelor noastre, despre planurile ei, ale colegilor de muncă, prin care sînt hotărîţi să contribuie mai departe la răspîndirea ştiinţei şi culturii la sate. A vorbit apoi despre munca neobosită pe care o vor duce cadrele didactice pentru ca fiecare ţăran colectivist să muncească pămîntul mereu mai bine, ştiinţific, în vederea obţinerii de roade tot mai bogate.

Şi sîntem siguri că angajamentele tovarăşei Angela Luchin se vor transforma în fapte. Aşa a fost întotdeauna. De aceea consătenii ei — toţi care o cunosc — o stimează, o iubesc, şi au ales-o deputată în Marea Adunare Naţională. De aceea se mîndresc cu învăţătoarea deputată din comuna lor.

B. M.

La sărbătoarea tradiţională

Zi de emoţie şi recunoştinţă...

Ziua învăţătorului e zi de emoţie şi recunoştinţă pentru noi toţi, ştiutorii de carte. Învăţătorii şi profesorii sînt acei care ne-au pus abecedarul în mînă, care ne-au dezlegat tainele fără seamă ale lumii spirituale, bogată şi atrăgătoare, ale lumii în care ne retrăim tot ce vedem.

Ce minunate şi pure emoţii sînt legate de chipul învăţătorului care ne-a învăţat primele buchii. Şi-l amintesc cu deosebit respect şi evlavie şi Creangă, şi Mihail Sadoveanu. Numele dascălilor lor au trecut pe bună dreptate în istoria literaturii. Bădiţa Vasile, dascălul bisericii din Humuleşti, e frate bun întru eroismul misiunii sale cu domnul Busuioc, învăţătorul de la şcoala primară din Paşcani.

Cinstirea numelui lor se cuvine tuturor învăţătorilor şi profesorilor care ne-au învăţat carte, generaţii după generaţii. Dar cei mai mulţi dintre ei n-au avut elevi scriitori care să reprezinte geniul poporului nostru, pentru a le duce numele în nemurire, o dată cu numele lor. Ei au trăit, au muncit cu pricepere, devotament şi dragoste şi au murit anonimi. Dar elevii lor le-au ţinut minte numele şi i-au pomenit cu nespusă dragoste şi emoţie pînă la adînci bătrîneţe, păstrîndu-le o adîncă recunoştinţă, în care se amestecă o dragoste ca pentru proprii lor părinţi. Iar devotamentul lor a rămas, prin faptele de fiecare zi, nemuritoare, şi îl recunoaştem în temelia sănătoasă a intelectualităţii noastre.

Influenţa dascălilor este neînchipuit de însemnată. Prima lor învăţătură ne dă coloratura vieţii, descifrarea lumii, cunoaşterea minunilor ei. Dragostea de carte a elevului nu a fost totdeauna decît prelungirea, în timp şi în generaţii, a dragostei profesorului de a da învăţătură, a preţului pe care l-a dat el lumii spirituale.

Nu e nimeni dintre noi care să nu păstreze undeva, în suflet, cît mai aproape de inimă, alături de portretele părinţilor, chipurile dascălilor dragi, ca în nişte brelocuri cu aduceri aminte neşterse Timpul a îmblînzit nedreptăţile, dacă vor fi fost, şi severitatea, de s-a manifestat auster, căci toate nu au tins decît la educaţia cea mai deplină şi mai bună. Iar înţelegerile şi bunătăţile au luat cu vremea proporţii mitologice.

Din cînd în cînd, seriile de elevi, cu prilejul unor anumite aniversări legate de şcoală, se întîlnesc şi îşi petrec împreună amintirile. Profesorii sînt îndeobşte, în asemenea împrejurări, eroii povestirilor lor. Fiecare dintre ei învie atunci, cu vorbe şi gesturi, ca într-o autentică operă de creaţie. Toţi îi văd, aievea, şi nu se aud decît vorbe calde şi recunoscătoare. E în asemenea adunări retrospective cea mai adevărată cronică a învăţătorilor şi profesorilor, cea mai caldă manifestare de mulţumire a elevilor, uneori şi ei cu părul alb.

În vechiul regim capitalist, prost plătiţi şi neglijaţi, învăţătorii şi profesorii au dus, într-adevăr, muncă de apostolat. Erau oameni cinstiţi şi muncitori, destinaţi a fi victime sigure într-un regim de deşănţată corupţie.

Mii de învăţători au rămas în sate, în cinste şi sărăcie, fără aspiraţii de deşarte parveniri, găsind cea mai mare satisfacţie din viaţă şi cea mai înaltă justificare a existenţei în îndeplinirea cu dragoste şi înţelegere a misiunii lor.

Ei au rezistat tuturor tentaţiilor. Cei mai mulţi nu s-au lăsat furaţi de ademenirile politicianiste. S-au închis în şcoli şi în clase, ca în nişte insule de salvare a tot ce avea mai bun sufletul acestui popor.

Dispreţuiţi de boierii din sat, ca şi de guvernanţii care le aruncau un salar de mizerie, ei şi-au găsit mîndria şi demnitatea în ei înşişi, în frumuseţea misiunii lor căreia s-au dedicat cu toată fiinţa.

Învăţătorii şi profesorii au fost şi ei în trecut o pătură aparte de exploataţi. Ei au trăit şi sufleteşte întru totul alături de ţărani, laolaltă cu copiii lor dezbrăcaţi şi desculţi.

Din trista istorie a trecutului, chipurile lor sînt printre cele mai luminoase.

Astăzi, în regimul nostru de democraţie populară, rolul lor în viaţa poporului nostru şi-a găsit sensul cel adevărat. Ei sînt, ca niciodată, luminătorii satului, în realitatea cea mai adevărată.

În regimul socialist, în desfăşurarea revoluţiei culturale, rolul învăţătorilor şi profesorilor este covîrşitor. Ei poartă răspunderea ridicării nivelului cultural al satelor, ei creează baza ştiinţifică de cultură generală şi de educaţie socialistă a generaţiilor viitoare, a omului de mîine.

Sarcinile lor obşteşti nu se limitează doar între zidurile şcolii şi la lecţiile din clasă. Ei sînt educatorii permanenţi ai poporului prin conferinţe, prin demonstraţii practice. Ei sînt pionieri ai ştiinţei, ai culturii.

Cinste şi recunoştinţă lor!

În această zi de emoţie pentru toţi cei care au fost o dată elevi, acum un an sau acum 60 de ani, să-mi fie îngăduit a aduce la lumina vieţii şi eu numele învăţătorului blind şi bun, Lăzărescu, din satul meu natal, şi prin omagiul fierbinte pe care i-l aduc după 60 de ani de cînd m-a deprins alfabetul din a cărui alcătuire personală am făcut vers, să aduc un omagiu încărcat de admiraţie şi stimă tuturor învăţătorilor şi profesorilor din patria noastră.

DEMOSTENE BOTEZ

Din tot sufletul...

De „Ziua învăţătorului" mă simt din tot sufletul alături de tovarăşii noştri învăţători, maiştri-instructori şi profesori din întreaga ţară, întrucît întreaga mea activitate se îmbină strîns cu a lor.

În decursul anilor de cînd muncesc ca maistru cazangiu la uzinele „Griviţa Roşie" am avut bucuria de a participa la pregătirea a zeci de tineri muncitori, astăzi ostaşi de nădejde ai glorioasei noastre cetăţi muncitoreşti. Îndrumînd paşii fiecărei promoţii de ucenici către pătrunderea tainelor meseriei de cazangiu am simţit mereu alături de mine, umăr lîngă umăr, uniţi de aceeaşi cauză măreaţă a făuririi schimbului de mîine al clasei noastre muncitoare, pe profesorii şi maiştrii-instructori ai şcolii profesionale de pe lîngă uzinele noastre.

An de an am putut constata creşterea nivelului de pregătire al ucenicilor, cunoştinţele lor tot mai adînci privind tehnica şi tehnologia nouă de producţie, care dovedesc o preocupare tot mai stăruitoare din partea profesorilor de specialitate pentru a-i pregăti la un nivel profesional cît mai înalt. Mereu mai des i-am văzut pe profesorii şcolii în mijlocul nostru, al maiştrilor şi muncitorilor instructori din producţie, cărora ne-a fost încredinţată instruirea practică a ucenicilor, interesîndu-se despre felul cum tinerii învaţă meseria, despre cum înţeleg explicaţiile noastre, cum mînuiesc maşinile şi utilajele şi ce cunoştinţe le-ar mai fi necesare pe viitor.

Ne bucură mult atunci cînd vedem că ucenicii noştri, viitori tovarăşi de muncă şi de luptă pentru desăvîrşirea construirii socialismului şi trecerea la construirea comunismului, sînt tineri disciplinaţi, care lucrează cu tragere de inimă şi cu mult simţ de răspundere faţă de sarcinile care le-au fost încredinţate. Aceasta dovedeşte că şi pe tărîmul educaţiei munca profesorilor şi maiştrilor-instructori este încununată de succes. Desigur că la acest succes şi-au adus o contribuţie importantă învăţătorii şi profesorii care au îndrumat paşii ucenicilor noştri încă din prima clasă elementară.

Pentru întreaga muncă îndeplinită cu dragoste, pentru contribuţia lor la formarea [illegible] care vor munci mîine cu [illegible]nicie în fabrici şi uzine alături de noi, muncitorii mai vîrstnici, le strîng mîna cu căldură învăţătorilor şi profesorilor şi le urez din toată inima sănătate, fericire şi viaţă lungă!

ALEXANDRU CODESCU
maistru cazangiu la uzinele „Griviţa Roşie"
Erou al Muncii Socialiste

Este o deosebită bucurie...

Este o deosebită bucurie pentru mine să mă asociez la omagiul ce se aduce învăţătorimii noastre în această zi de sărbătoare. Anul acesta se împlinesc 50 de ani de cînd, urmînd sfatul învăţătorului meu, m-am înscris la liceu. Am fost primul fiu de ţăran din satul Valea-Hogei, din ţinutul Vasluiului, care a mers mai departe la învăţătură. Trăiesc sărbătoarea cu emoţia acestei amintiri însemnate pentru mine, pentru viaţa mea.

Între anii 1907—1912, cînd am făcut cursul primar, în satul meu natal era o singură sală de clasă, cu un singur învăţător la toate cele cinci clase. Posibilităţile pe care le avea atunci învăţătorul de a se ocupa îndeaproape de elevi erau, desigur, foarte reduse, cu atît mai mult cu cît în timpul iernii mulţi elevi nici nu veneau la şcoală, deoarece nu aveau haine sau opinci, iar în timpul primăverii şi toamnei trebuiau să meargă la munca cîmpului.

Astăzi ne putem mindri cu şcoli spaţioase, cu învăţători şi profesori mulţi şi bine pregătiţi, iar învăţămîntul de toate gradele se bucură de atenţia şi grija partidului şi guvernului.

În condiţiile pe care le-a creat regimul democrat-popular munca învăţătorilor şi profesorilor poate fi — şi este — plină de frumuseţe şi de roade. Doresc din toată inima ca roadele să fie zi de zi mai multe şi mai mari. Doresc succese în muncă miilor de învăţători şi profesori de pe meleagurile ţării noastre, [illegible]entru desăvîrşirea construirii so[illegible]mului, pentru viitorul mereu [illegible] minunat al patriei noastre.

Acad. prof. G. VRÎNCEANU
Directorul Institutului de Matematică al Academiei R.P.R.

În aceste zile...

În aceste zile noi ne aflăm în toiul bătăliei strîngerii recoltei. Dumneavoastră, dragi învăţători şi profesori, aţi şi socotit roadele bogate ale muncii pe care aţi depus-o în şcoală timp de un an întreg şi vă pregătiţi de sărbătorirea „Zilei învăţătorului". Mă gîndesc cu drag la fiecare dintre învăţătorii şi profesorii satului nostru şi îmi vin în minte întîmplări din perioada anilor cînd au luptat alături de noi pentru crearea gospodăriei colective „Gh. Lazăr" şi apoi, mai tîrziu, pentru întărirea continuă economică şi organizatorică a gospodăriei noastre, pentru a aduce belşugul în fiecare casă de colectivist.

O dată cu gospodăria din sat s-a ridicat şi şcoala. Iată, de pildă, chiar în toamna trecută am avut bucuria să deschidem noul an de învăţătură într-o clădire nouă, ridicată pentru şcoală de către gospodăria colectivă.

Feciorii şi fetele noastre învaţă acum în această şcoală luminoasă o mulţime de lucruri folositoare pentru viaţa şi munca lor de viitor, pentru anii cînd vor munci şi ei alături de noi în colectivă sporind belşugul şi bunăstarea tuturor.

Colectiviştii noştri le sînt recunoscători învăţătorilor şi profesorilor şcolii care cresc asemenea tineri pricepuţi şi harnici, plini de dragoste în muncă, cum sînt şefii de echipă Constantin Gavrilă şi Constantin Negoiţă. Şi le mai sîntem recunoscători învăţătorilor şi profesorilor pentru viaţa culturală şi artistică bogată a căminului cultural unde ei sînt inima activităţii, pentru că ne-au deschis tuturor dragostea de carte şi astfel ne-au ajutat să găsim mai uşor calea belşugului.

Fiecare profesor, fiecare învăţător ni-e astăzi tot atît de apropiat ca profesorii şi învăţătorii din satul nostru, căci ei cresc şi îi învaţă pe toţi copiii ţării. Socotiţi, dragi tovarăşi, pîinea caldă şi vinul de la masa voastră sărbătorească drept închinarea noastră plină de dragoste pentru voi.

NICOLAE ANDREI
preşedintele gospodăriei agricole colective „Gh. Lazăr" raionul Slobozia, regiunea Bucureşti, Erou al Muncii Socialiste

a învăţătorilor şi profesorilor

ÎNALTĂ CINSTE SLUJITORILOR ŞCOLII

În ziua de 24 iunie am fost de faţă la serbarea de sfîrşit de an de la Şcoala medie numărul 37 din Bucureşti. Au fost sărbătoriţi cu acest prilej nu numai elevii premianţi şi cei care au absolvit, ci şi dascălii lor. Am rămas deosebit de impresionat de dragostea cu care părinţii şi elevii îi înconjurau pe învăţători şi profesori. Maldărul uriaş de flori aduse educatorilor, cuvintele pline de respect rostite de către părinţi şi elevi la adresa lor, întreaga atmosferă de la această manifestaţie sărbătorească m-a făcut să-mi amintesc de primul sfîrşit de an din cariera mea de învăţător.

Eram într-un sat din fostul judeţ Vlaşca. Tînăr şi plin de entuziasm — aveam pe atunci doar 18 ani — am muncit cu dragoste pentru pregătirea serbării. Cei patru învăţători de la şcoală — toţi tineri — am pus mînă de la mînă şi am cumpărat cîteva daruri pentru premianţi. Eram bucuroşi că vom putea face o demonstraţie culturală în faţa satului şi aşteptam ziua serbării cu mai multă nerăbdare decît copiii.

Ziua aceea a venit, dar n-am avut parte să ne bucurăm. Primarul comunei cumpărase un vraf de cărţi şi cerea să-l dăruim fiicei sale drept premiu. Noi n-am fost de acord. Nu numai că nu era just să dăm unei eleve un cadou mai mare decît celorlalţi premianţi, dar fiica primarului nu era nici măcar premiantă, căci învăţa prost. Am încercat să-i explicăm primarului acest lucru, dar el n-a vrut să înţeleagă şi pentru că n-am vrut să-i satisfacem dorinţa, a dat ordin jandarmilor să interzică serbarea, sub motiv că satul era contaminat de... scarlatină.

După 4 ani de la această întîmplare, eram suplinitor la Şesuri, un sat de mineri din Munţii Apuseni. Aci eram doar doi învăţători la circa 150 elevi înscrişi în 7 clase. Local de şcoală nu exista şi se făceau cursuri într-o casă parohială, pentru care biserica încasa, sub formă de chirie, o sumă destul de importantă din bugetul comitetului şcolar. Izbutisem să închegăm însă un colectiv de tineri, făcînd o echipă de teatru, cu care am dat cîteva serbări în scopul de a strînge bani pentru şcoală. Am adunat o sumă frumuşică şi pentru premii, dar primarul şi preotul satului au hotărît „să nu stricăm banii pe cărţi", ci să fie folosiţi pentru plata chiriei, deoarece preotul avea nevoie de odăjdii noi. Se înţelege că ne-am împotrivit cu înverşunare acestor măsuri, dar n-am izbutit. Banii strînşi cu atîta trudă pentru şcoală au fost cheltuiţi de omul bisericii.

Asemenea cazuri nu erau izolate. Învăţătorii din fosta Romînie erau siliţi să muncească în condiţii extrem de grele: erau supuşi la o viaţă de mizerie, înjositoare, care nu corespundea nici pe departe misiunii lor. E drept, printre învăţători erau şi unii care transformaseră şcoala într-un mijloc de exploatare şi specule. Notele puse de ei în catalog corespundeau nu cunoştinţelor însuşite de elevi, ci cadourilor aduse de părinţi. În imensa lor majoritate, în ciuda barbarului tratament pe care li-l aplica regimul burghezo-moşieresc, învăţătorii munceau însă cu abnegaţie.

Astăzi, şcoala şi slujitorii ei se bucură de înaltă cinste.

Noi, comuniştii, luptăm pentru a făuri fericirea pe pămînt. Drumul pe care sînt chemaţi să meargă învăţătorii este drumul participării active la făurirea acestei vieţi fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră, spunea tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învăţătorilor din R.P.R.

În multele vizite pe care le-am făcut în ultimii ani la diferite şcoli am constatat că învăţătorii din ţara noastră merg cu entuziasm pe acest drum. Se poate spune cu tărie că acele tipuri de învăţători care mi-au servit de model pentru construirea personajelor Gheorghe Diaconu-Murgeni şi Leonida Ciobanu au dispărut cu desăvîrşire. Nu mai există nici tipul învăţătorului cinstit dar confuz, care mergea încotro bătea vîntul, bîjbîind drumul spre năzuinţele inimii lui.

Astăzi există numai un singur tip de învăţător: învăţătorul strins legat de popor, conştient de misiunea sa, care formează din tinerii noştri cetăţeni de tip nou, oameni noi ai societăţii socialiste. Este aceasta o cinste, dar şi o datorie înaltă, pe care zecile de mii de învăţători de pe întinsul patriei şi-o îndeplinesc cu entuziasm.

L-am văzut la treabă pe Stancu R. Nedea care funcţionează de aproape 40 de ani la şcoala din satul său natal — Drăghiceanu, raionul Giurgiu. Cît entuziasm dovedeşte el în toată activitatea şcolară şi obştească pe care o desfăşoară! În şcoală şi la căminul cultural, în cadrul cursurilor de politică curentă şi al cursurilor agrozootehnice de masă, la săpături arheologice şi la elaborarea conferinţelor pentru popularizarea ştiinţei — la toate este prezent, neprecupeţind nici un efort. Pentru meritele sale în munca de educator de tip nou, regimul democrat-popular l-a decorat cu Ordinul Muncii clasa a doua şi i-a acordat titlul de învăţător fruntaş.

Cu cîtă mîndrie mi-a arătat tovarăşul Cristian Constantinescu, directorul Şcolii medii nr. 37, clădirea nouă şi impunătoare, ridicată de regimul nostru democrat-popular. Mîndri de contribuţia lor la formarea viitorilor constructori ai socialismului şi comunismului, ceilalţi profesori mi-au povestit despre elevii fruntaşi, despre realizările obţinute în zilele de practică în fabrica din apropierea şcolii.

Nu mai puţină mîndrie am constatat la învăţătorii şi profesorii din Videle pentru clădirea frumoasă a şcolii de şapte ani şi a şcolii medii raionale, ori la cei din Drăgăneşti-Vlaşca pentru cea ridicată în anul trecut. „Aici, în clasele acestea luminoase, înzestrate cu mobilier modern, îţi îndeplineşti cu drag meseria" — îmi spunea zilele trecute învăţătorul Al. Tîrnăcop, şeful secţiei raionale de învăţămînt.

Avînd an de an condiţii tot mai bune create de regimul democrat-popular, înconjuraţi de dragostea partidului şi guvernului, a întregului nostru popor, învăţătorii îndreptăţesc încrederea ce le-a fost acordată de a creşte milioane le de copii în spiritul vremurilor noi pe care le trăim. Acum, de „Ziua învăţătorului" — sărbătoarea şcolii noastre noi — ei trec în revistă realizările unui an de strădanie şi pot spune cu mîndrie: „Ne-am îndeplinit datoria. La anul ne vom strădui să ne-o îndeplinim şi mai bine!".

Este o satisfacţie, dar în acelaşi timp şi un nou angajament. Cine-i cunoaşte pe învăţători, cine i-a văzut la lucru şi, mai ales, cine a lucrat alături de ei, e sigur că şi acest nou angajament va fi îndeplinit.

ŞERBAN NEDELCU

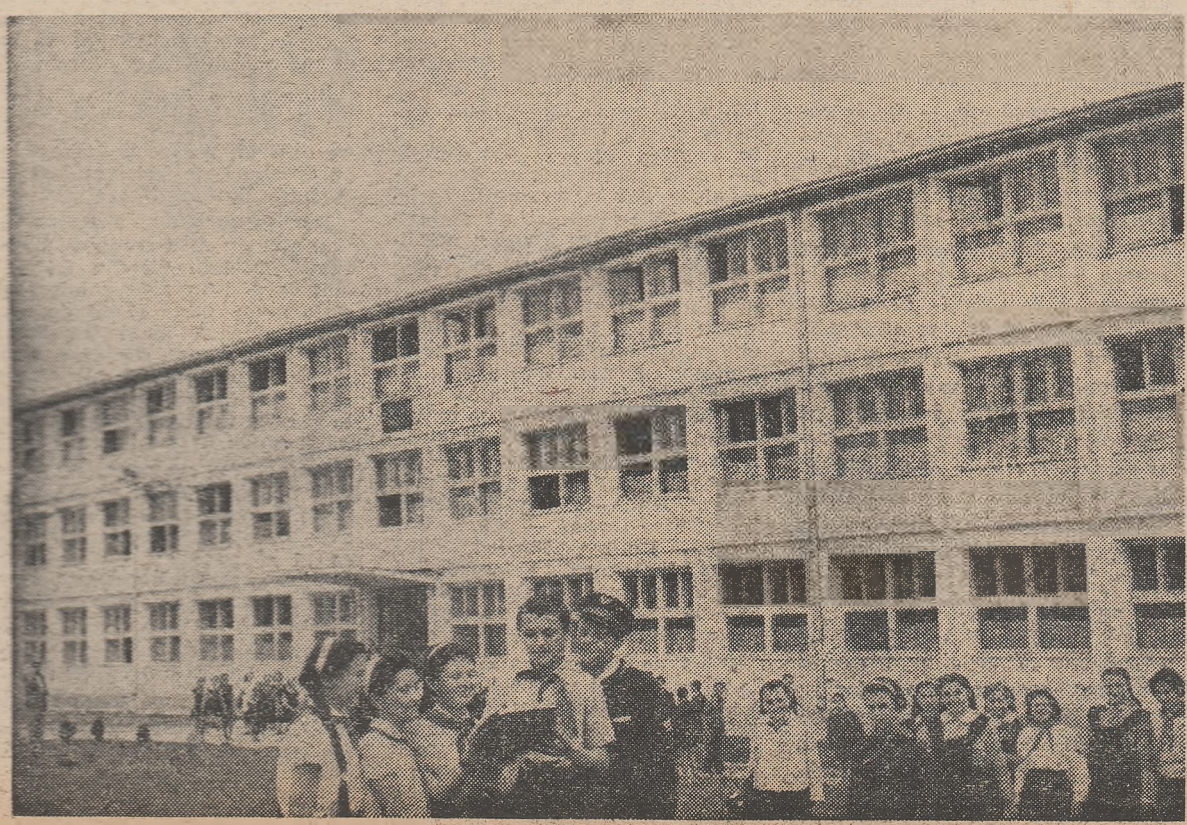

Una din numeroasele şcoli noi înălţate în ultimii ani în patria noastră

In întîmpinarea „Zilei învăţătorului"

In oraşul şi raionul Braşov au loc pregătirile necesare bunei organizări şi desfăşurări a „Zilei învăţătorului".

Formaţiile artistice de amatori ale sindicatului învăţămîntului au făcut în acest scop repetiţii intense. Anul acesta artiştii amatori vor să ofere colegilor lor, cu prilejul „Zilei învăţătorului", un program bogat, realizat în condiţii artistice superioare anilor trecuţi. Corul dirijat de prof. Aron Bogdan, de exemplu, pregăteşte, cu concursul Filarmonicii de stat „Gheorghe Dima" din Braşov, Simfonia a IX-a de Beethoven. Orchestra simfonică a cadrelor didactice din Braşov, dirijată de prof. Ansel Hönigberger, menţionată pe ţară la cel de al VI-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori, va prezenta un concert la care îşi vor da contribuţia numeroşi solişti vocali din rîndurile cadrelor didactice.

Învăţătorul de ieri — învăţătorul de astăzi

„Statul de democraţie populară i-a încredinţat învăţătorului o misiune înălţătoare, aceea de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă". Aceste cuvinte, rostite la Congresul învăţătorilor din 1952 de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, arată preţuirea şi încrederea de care se bucură învăţătorul şi profesorul în statul nostru.

Cîtă deosebire între felul cum sînt priviţi şi apreciaţi învăţători şi profesorii astăzi şi cum erau priviţi şi apreciaţi înainte de 23 August 1944!

În vremurile regimului burghezo-moşieresc învăţătorii şi profesorii erau lăsaţi după terminarea studiilor în voia soartei, în şcoli părăginite, fără manuale după care să predea, fără a li se asigura nici măcar minimum de condiţii materiale necesare unui trai decent. Presa din acea vreme conţine articole edificatoare cu privire la situaţia grea, de-a dreptul tragică a oamenilor şcolii.

Iată unele date semnificative privind conţinutul învăţămîntului în vremea burghezo-moşierimii, apărute în articolul „Manuale didactice" din revista „Semănătorul" (sept. 1935):

„Dintr-o cercetare amănunţită a recentelor manuale de curs primar ne formăm imediat convingerea că nu toate corespund scopului pentru care sînt alcătuite.

...Astfel stînd lucrurile cred că e timpul să ne întrebăm: pînă cînd cu valuri după valuri de manuale scumpe şi proaste? Oare nu e timpul să revenim la realitate şi să ne ocupăm mai îndeaproape de cartea de şcoală?"

Numeroase sînt articolele apărute în presa vremii care oglindesc situaţia materială deosebit de grea a cadrelor didactice.

Într-un articol intitulat „Soarta învăţătorimii" şi apărut în anul 1932 citim: „În timpurile de faţă, întreaga învăţătorime romînă trece prin clipe de grele încercări şi mari suferinţe. De la un capăt la altul al ţării nu auzi decît glasurile lor disperate, nu simţi decît duhul sărăciei ce caută să-i cuprindă. Nimeni nu-şi îndreaptă privirile spre ei! Ochii tuturor se închid şi urechile se astupă cînd e vorba de învăţător".

Situaţia aceasta s-a perpetuat şi în anii următori. Articolul „Învăţătorii tineri" — apărut în gazeta „Semănătorul" din 15 noiembrie 1937 relata următoarele:

„Viaţa învăţătorilor tineri e o tragedie. Cei care s-au coborît din sferele înălţimilor, între ei, le-au cunoscut situaţia tristă şi dureroasă. Dar aceia care-i privesc şi apreciază numai din birouri nu vor cunoaşte niciodată calvarul tinerilor învăţători.

Ca urmare a acestei nepăsări, avem astăzi în ţară 4000 de învăţători tuberculoşi, răpuşi de mizeria îndurată la începutul apostolatului."

Guvernele regimului burghezo-moşieresc nu numai că nu se îngrijeau să îmbunătăţească condiţiile de viaţă şi de activitate ale cadrelor didactice, dar de multe ori căutau fel de fel de pretexte pentru a le înrăutăţi.

Despre grija pentru asigurarea unei pregătiri temeinice şi a perfecţionării învăţătorului şi profesorului nici nu putea fi vorba în trecut.

În articolul „Perfecţionarea învăţătorului" — publicat în gazeta „Semănătorul" din 15 aprilie 1937 — se spune: „Am cerut de atîtea ori prin organele noastre de publicitate să ni se deschidă drumul spre universitate. Am cerut să ni se înlesnească calea spre izvoarele înalte ale culturii ca să ne perfecţionăm pregătirea, deoarece această perfecţionare este imperios cerută..."

Încercările unor guverne ale regimului burghezo-moşieresc de a crea anumite paleative, cum au fost secţia pedagogică universitară sau şcolile normale superioare, nu au soluţionat problema perfecţionării învăţătorului, mai ales că durata lor — datorită intereselor burgheziei — a fost foarte scurtă şi au cuprins un număr foarte mic de învăţători.

Problemele vieţii şi muncii cadrelor didactice au fost soluţionate radical abia astăzi, în vremea regimului nostru de democraţie populară.

Partidul şi guvernul — a spus tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie şi abnegaţie zecile de mii de învăţători răspîndiţi pe tot întinsul ţării noastre.

Această apreciere a fost dovedită în fapte. Astfel prin hotărîri de partid şi de stat condiţiile materiale ale cadrelor didactice au fost îmbunătăţite simţitor. Pentru pregătirea învăţătorilor şi profesorilor s-au creat după Reforma învăţămîntului şcoli pedagogice şi institute pedagogice, s-a deschis drum larg învăţătorilor şi absolvenţilor de şcoli medii spre facultăţile pregătitoare de cadre didactice din cadrul universităţilor.

Învăţătorilor şi profesorilor cu merite deosebite li s-au conferit medalii şi ordine ale Republicii Populare Romîne, au fost distinşi cu titlurile de „învăţător fruntaş", „profesor fruntaş", „învăţător emerit" şi „profesor emerit".

În semn de înaltă preţuire pentru rolul învăţătorului şi profesorului se organizează în fiecare an „Ziua învăţătorului", prilej de cinstire şi de evidenţiere a muncii cadrelor didactice.

Pentru perfecţionarea învăţătorilor şi profesorilor, în afară de comisiile metodice şi cercurile pedagogice, se organizează în fiecare an consfătuiri raionale şi cursuri de perfecţionare pe specialităţi.

Toate aceste preocupări reflectă grija deosebită a partidului şi guvernului pentru îmbunătăţirea continuă a condiţiilor materiale, a pregătirii şi perfecţionării cadrelor didactice.

I. LUPU

Prin expoziţiile şcolare

Parcă-i văd. Pe cei de-a-ntîia, de-o şchioapă doar, modelînd din bulgărul moale de plastilină mărgele mici şi mari, sau fel de fel de jucării... Pe cei cu un an mai mari, preocupaţi să scrie pe caietul de caligrafie litere cît mai frumoase, sau atenţi să împungă acul pe carton exact în locul indicat de tovarăşa profesoară... Pe colegii lor din clasa a III-a, cioplind voinicеşte bucata de lemn din care şi-au propus să facă o lopăţică, aranjînd în albumul confecţionat de ei minunate fotografii sau cusînd pe bucăţica de pînză un frumos model naţional... Pe cei mai mari, dintr-a IV-a, colorînd cu pensula desenul făcut cu migală, lipind figurile geometrice din carton, împletind din sfoară diverse obiecte, sau cusînd o rochiţă pentru păpuşă...

Îi văd pe elevii claselor I—IV ai Şcolii de 8 ani nr. 165 din Capitală, care timp de un an s-au străduit să scoată din minuţele lor mici o sumedenie de lucruri care mai de care mai gingaşe, mai frumoase, mai interesante.

Într-o sală de clasă, mîini iscusite au aranjat cu gust sutele de exponate care oferă privirilor un curcubeu de culori. Cu bucurie şi mîndrie vorbesc profesoarele de lucru manual şi desen Rita Marinescu, Aurelia Strat, Sofia Ungureanu şi Elena Rişnoveanu despre fiecare exponat: cum a fost lucrat, de cine, cu cîtă răbdare, cu cîtă plăcere. Profesoarele îşi cunosc bine elevii, ştiu care sînt aptitudinile lor, ştiu care activitate practică place mai mult unuia sau altuia. Dragostea, interesul pentru lucrul manual, pentru desen au fost sădite la copii oră de oră, printr-o muncă serioasă, făcută cu multă tragere de inimă.

Expoziţia elevilor din clasele experimentale şi a celor din clasele de control de la Şcoala de 8 ani nr. 165 dovedeşte prin multitudinea şi varietatea exponatelor, prin modul în care sînt ele executate, că în timpul anului şcolar cadrele didactice de specialitate, întreg corpul didactic al şcolii au acordat o deosebită atenţie acestor ore, formării la elevi a unor deprinderi practice utile. Orele de desen, de caligrafie, de lucru manual, au constituit pentru elevi adevărate ore de educaţie estetică. La aceste ore au învăţat cum să îmbine mai frumos, mai armonios culorile pe coala de desen sau pe pînză, au învăţat să iubească, să înţeleagă frumosul.

Expoziţia mai reflectă însă un lucru deosebit de important — legătura strînsă care a existat între profesorii de specialitate. Sînt expuse numeroase planşe pe care sînt desenate cu migală diferite motive naţionale. Desenele acestea executate la orele de desen au fost ca un preludiu al orelor de lucru manual în care elevii au cusut pe pînză aceleaşi motive naţionale. În felul acesta s-a procedat şi în cazul desenelor de animale, plante etc. O astfel de legătură a existat şi între profesorii de desen, de lucru manual şi cei de ştiinţele naturii, matematică, geografie, istorie, pentru executarea corectă a desenelor şi confecţionării de plante şi animale, de figuri geometrice, pentru alcătuirea de albume etc. Astfel elevii au ştiut mai bine cum trebuie executate obiectele şi de ce, au putut face legături logice, au desfăşurat o activitate conştientă care a solicitat gîndirea lor.

Pentru a-i ajuta pe copii să înţeleagă mai bine cum să lucreze, cum să deseneze, tovarăşele profesoare s-au folosit de un bogat material didactic. Am văzut în şcoală un dulap încărcat cu material didactic pentru orele de lucru manual, confecţionat în mare parte de profesoara Rita Marinescu. Sînt aici zeci de planşe, de obiecte lucrate cu multă migală, pe care le-a prezentat copiilor la lecţii, ca modele.

Întreaga expoziţie reflectă de fapt preocuparea cadrelor didactice de specialitate a întregului colectiv al şcolii pentru a le forma elevilor deprinderi practice, pentru a le dezvolta interesul şi dragostea de muncă.

M. ROBEA

★

Lucrări variate şi interesante prezintă la expoziţia de sfîrşit de an şi elevii din clasele I—IV ai Şcolii de 8 ani din comuna Basarabi, regiunea Dobrogea. Cu multă tragere de inimă învăţătorii care au pus pentru prima dată în mîna copiilor creionul, acul sau ferăstrăul de traforaj au aranjat, într-o sală mare şi luminoasă, obiectele lucrate cu migală de ei. Sînt prezentate la expoziţie şerveţele, sorţuleţe sau batiste lucrate cu frumoase modele naţionale, jucării şi desene colorate.

Toate aceste obiecte lucrate de mîinile harnice ale elevilor oferă colectiviştilor din comună, care vin să viziteze expoziţia, clipe de desfătare şi bucurie.

T. CREŢU

★

La sfîrşit de an şcolar, şcolile de 8 ani nr. 4, 5, 7, 8 şi Şcoala de menaj din Botoşani au organizat o expoziţie comună, în care sînt expuse obiecte executate de elevi la orele de desen şi de lucrări practice.

În sala mare a expoziţiei privirile îţi sînt atrase de varietatea obiectelor executate de elevi. Foarte izbutite sînt cusăturile de mînă, ca şi figurile geometrice confecţionate din carton sau la traforaj. Atrag privirile şi planşele cu desene, frumos colorate, ca şi ierbarele şi insectarele. Vizitatorul rămîne încîntat şi de exponatele de tîmplărie lucrate de elevi: cuiere şi rame sculptate, jucării, cuşti pentru păsări, obiecte de uz casnic.

Expoziţia este zilnic vizitată de profesori, de elevi, de părinţi.

A. EMIL

★

De cîtva timp, holul mare al şcolii medii „dr. Petru Groza" din Capitală şi-a schimbat înfăţişarea: găzduieşte expoziţia de lucrări practice executate în timpul anului şcolar de elevi. Cine vizitează această expoziţie nu poate să nu tragă concluzia că, sub grija atentă a cadrelor didactice, elevii au căpătat temeinice deprinderi practice, au învăţat să îmbine armonios utilul cu frumosul.

Deosebit de interesante sînt lucrările de lăcătuşărie prezentate în expoziţie, ca şi planşele şi materialele didactice necesare predării geometriei în spaţiu, lucrate de membrii cercurilor de matematică şi desen tehnic. Două hărţi din cadrul expoziţiei atrag în mod deosebit atenţia. Una din ele prezintă cele mai importante termo şi hidrocentrale din ţara noastră, iar cealaltă obiectivele industriale ce vor fi realizate în planul şesenal.

Elevele claselor a V-a, a VI-a şi a VII-a prezintă în expoziţie minunate cusături romîneşti, care dovedesc pricepere şi talent, precum şi rochiţe, fuste, bluze, lucrate cu mult gust şi multă migală. Lucrările vădesc limpede faptul că, sub îndrumarea profesoarei de lucru manual, tov. Aurelia Torcaru, elevele au învăţat să îmbine cu pricepere culorile, să confecţioneze cu propriile lor mîini lucruri frumoase şi folositoare.

Un colţ al expoziţiei este rezervat lucrărilor de legătorie. Se află aici carneţele, albume, cărţi frumos legate — toate executate de elevi sub îndrumarea profesorului Berco Lanczeth.

La plecare am trecut din nou în revistă exponatele. Am reţinut cîteva nume scrise pe etichetele care însoţeau fie o planşă, fie o rochie, fie o faţă de masă. Nu i-am întîlnit pe autorii lucrărilor expuse: de cîteva zile au intrat în vacanţă. Am căutat să mi-i închipui însă după cele cîteva indicii pe care mi le furnizaseră roadele muncii lor. Acestea mi-au dat siguranţa că, indiferent ce vor deveni elevii de astăzi, în orice domeniu vor lucra, vor fi oameni destoinici, cu dragoste pentru munca direct productivă, harnici şi talentaţi. Şi toate acestea cu ajutorul şcolii, cu ajutorul cadrelor didactice.

M. IEŞANU

★

În expoziţia tematică deschisă la şcoala medie „Elena Sîrbu" sînt prezentate numeroase lucrări executate de-a lungul anului şcolar de elevii şcolilor de cultură generală şi de meserii din Capitală.

Se văd aici lucrări de traforaj executate de elevii claselor a V-a, lucrări de tîmplărie realizate în clasele a VI-a, panouri de lăcătuşărie aparţinînd elevilor din clasele a VII-a şi a VIII-a.

O sală rezervată pentru lucrul de mînă şi gospodărie oglindeşte gustul artistic, priceperea şi îndemînarea elevilor din clasele V—VII. În expoziţie pot fi urmărite rezultatele obţinute de cîteva şcoli din Bucureşti unde s-a introdus învăţarea ţesutului covoarelor şi cusăturilor romîneşti.

Deosebit de interesante sînt lucrările expuse în sala destinată studiul maşinilor. Vizitatorul poate vedea aici exponate şi panouri legate de studiul maşinilor, automobilului, al maşinilor şi aparatelor electrice.

O atenţie deosebită a trezit în rîndul vizitatorilor cabinetul tehnic prezentat în expoziţie, care reproduce modul de organizare a cabinetului tehnic de la şcoala medie „Elena Sîrbu". Cabinetul este realizat pe anumite obiective şi anume: cîteva panouri cu materii prime şi materiale (metale feroase, neferoase, materiale plastice şi electrotehnice); panouri cu scule (de lăcătuşărie şi aşchietoare) şi obiecte obţinute prin prelucrări cu aceste scule: un panou reprezentînd transformarea mişcărilor; sisteme de transmisie (cu curea, lanţ, ax cardanic etc.): sisteme de angrenaj, tipuri de roţi dinţate, aplicaţii în tehnică ale planului înclinat etc. Un sector este rezervat electricităţii (surse de curent, consumatoare de curent, instalaţii interioare, întrerupătoare etc.). Cîteva panouri şi secţiuni vin în sprijinul predării automobilului (sistemul de aprindere, schema electrică, carburatorul, sistemul de frînă hidraulică, secţiune în ambreiaj, în satelit, în bloc motor etc.). Alte panouri reflectă dezvoltarea industriei noastre siderurgice, chimice, electrice cu ajutorul unor hărţi luminoase. Cabinetul cuprinde şi numeroase planşe ilustrative care vin în sprijinul predării lăcătuşăriei, maşinilor şi aparatelor electrice, a automobilului.

Îngrijite şi variate sînt exponatele şcolilor de meserii confecţii şi gospodărie care dovedesc o bună calificare a elevilor acestor şcoli.

Panourile expoziţiei oglindesc procese tehnologice de realizare a diferitelor obiecte din programa şcolară de tîmplărie şi lăcătuşărie, scot în evidenţă variate căi practice de obţinere a aceluiaşi obiect, însuşite de elevi. În acelaşi timp expoziţia din anul acesta scoate în evidenţă faptul că se aplică cu mai multă pricepere în practică cunoştinţele de matematici, desen, fizică, chimie etc.

Exponatele demonstrează clar preocuparea sporită a profesorilor din şcoli pentru producerea unor obiecte necesare înzestrării laboratoarelor şcolare. Astfel pot fi văzute procesele tehnologice de obţinere a compasului de interior şi exterior, dornului, ramei de ferăstrău pentru traforaj şi tăiat metale, ciocane, stative de eprubete, casete pentru seminţe, broască de uşă etc. — iar în cadrul lucrărilor de tîmplărie planul înclinat, stativ de eprubetă, gherghef, goniometru etc.

Expoziţia, care are ca tematică oglindirea felului cum au reuşit şcolile medii din Capitală să transpună în viaţă Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. privind întărirea legăturii şcolii cu producţia, cu practica construcţiei socialiste, reuşeşte să scoată la iveală strădania elevilor şi profesorilor de a realiza în cadrul activităţilor practice obiecte care cer multă îndemînare, deprinderi practice, cunoştinţe de desen, matematică etc.

Faptul că toate şcolile din Capitală vizitează pe rînd expoziţia permite ca elevii şi profesorii să compare roadele muncii lor cu roadele dobîndite de colegii din alte şcoli. Aceasta va contribui, desigur, la îmbunătăţirea muncii în viitorul an şcolar, la dezvoltarea realizărilor obţinute.

O. R.

Numeroase expoziţii şcolare au prezentat în aceste zile roadele activităţii elevilor.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Joi au început în ţară consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, care dau învăţătorilor şi profesorilor din şcolile de cultură generală, profesionale şi tehnice prilejul să dezbată principalele aspecte ale muncii pe care au desfăşurat-o în anul şcolar încheiat, problemele activităţii educative în rîndurile elevilor, precum şi sarcinile care le revin în lumina hotărîrilor de partid şi de stat cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului agricol.

Peste 400 de cadre didactice s-au întîlnit în consfătuirea din raionul Craiova. Printre participanţii la consfătuire pot fi văzuţi Ştefan Popescu, Nicolae Cireaşă, Constantin Baniţă, Paula Rădulescu, Vasile Predescu şi alţi învăţători şi profesori fruntaşi în activitatea la catedră.

Adunarea a fost deschisă de tov. Gheorghe Stroe, preşedintele sfatului popular raional. Au luat în continuare cuvîntul tov. Dumitru Diaconescu, şeful secţiei de învăţămînt a sfatului popular raional, care a prezentat darea de seamă asupra activităţii şcolilor în cursul anului 1961-1962 şi a vorbit despre măsurile ce trebuie luate pentru întărirea activităţii educative din şcoli.

Numeroasele cadre didactice care au participat la discuţii au adus o importantă contribuţie la adîncirea problemelor prezentate în darea de seamă, împărtăşind experienţa lor în munca instructiv-educativă.

La punctul 2 de pe ordinea de zi a luat cuvîntul tov. Dumitru Niţă, secretar al Comitetului raional P.M.R., pentru a expune referatul „Sarcini noi ale cadrelor didactice în lumina hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. şi a Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naţionale din aprilie 1962".

În mod rodnic se desfăşoară lucrările consfătuirilor şi în raioanele regiunilor Cluj, Argeş, ca şi în celelalte regiuni ale ţării. Dînd cadrelor didactice posibilitatea să analizeze în mod amănunţit laturile cele mai însemnate ale muncii din şcoală ele vor contribui, de bună seamă, la îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative în viitorul an şcolar.

A. C.

Vacanţă

Şcolile erau încă în plină desfăşurare a activităţilor legate de încheierea anului şcolar, cînd la Comitetul orăşenesc Bucureşti al P.M.R. a fost convocat comandamentul de organizare a vacanţei de vară a copiilor din Capitală.

Nu e o sarcină uşoară să asiguri pentru circa 180.000 copii şi tineri cuprinşi în şcoli de toate gradele o vacanţă plăcută, cu activităţi variate, reconfortante şi totodată educative. Prin grija organelor de partid şi de stat, s-au luat numeroase măsuri care să asigure nu numai simpla îndeplinire a acestei sarcini, ci îndeplinirea ei în cele mai bune condiţii.

Circa 130.000 de copii vor porni în drumeţie, fie în excursie de 1—3 zile, ca să cunoască raionul lor, Capitala şi minunatele sale împrejurimi, alte mii vor pleca în excursii de 3—5 zile sau de 5—7 zile, pentru a cunoaşte frumuseţile patriei noastre socialiste, marile realizări ale regimului nostru pentru a vedea nemijlocit cum se transpun în viaţă Directivele Congresului al III-lea al partidului.

Itinerariile, alese cu multă chibzuinţă, cu consultarea unor profesori de specialitate care au experienţă în organizarea excursiilor, permit realizarea multiplelor obiective. Elevii vor străbate meleagurile Moldovei — Oneşti, Bacău, Săvineşti, Piatra Neamţ, Bicaz, Slănicul Moldovei, Iaşi, Vatra Dornei — ale Ardealului — Braşov, Tuşnad, Cluj, Sibiu, Hunedoara, Valea Jiului, vor vizita Banatul, Oltenia, precum şi Delta Dunării şi permanentul nou litoral.

Plină de bucurii va fi vacanţa şi pentru cei ce vor fi oaspeţii taberelor amenajate în jurul Bucureştiului. Pe lîngă tabăra de la Snagov, organizată de Sfatul popular al Capitalei în colaborare cu Comitetul orăşenesc U.T.M., tabără care va găzdui pe rînd, în timpul verii, circa 5 000 de pionieri şi şcolari, în acest an fiecare raion al Capitalei organizează cîte o tabără în cele mai pitoreşti locuri din împrejurimile oraşului. La aceste tabere vor fi cuprinşi alţi circa 7 000 de elevi. Cei din raionul Griviţa Roşie, de exemplu, vor petrece zile minunate în pădurea Mogoşoaia, cei din raioanele Lenin şi T. Vladimirescu la malul Argeşului, cei din raionul 23 August în pădurea Brăneşti, iar cei din celelalte raioane în diferite colţuri pitoreşti de pe malurile lacului Snagov. În aceste locuri sînt amenajate toate cele necesare odihnei şi recreării, începînd de la cazare şi hrană, şi pînă la material sportiv, instrumente muzicale etc. Descrierea taberei de la Snagov este concludentă în această privinţă. Aici, într-o pădure minunată, se află o cabană şi 20 de corturi mari, înconjurate de o grădină de trandafiri cu o largă perspectivă spre lac, cu terenuri de volei şi baschet, cu bazin de înot.

Dar formele de organizare a vacanţei nu se termină aici. Peste 24.000 de copii din Capitală sînt trimişi în tabere la munte şi la mare, peste 15.000 de copii vor învăţa să înoate în bazine puse la dispoziţia lor. În parcuri, în casele de cultură ale tineretului sînt organizate tabere locale pentru recrearea celor rămaşi în Capitală.

Bucureştiul va primi în această vară circa 11.000 de elevi din diferite regiuni ale ţării. S-au asigurat din timp toate condiţiile ca ei să cunoască cît mai bine minunata noastră Capitală, să se întoarcă acasă cu amintiri de neuitat.

Organizată de organele de învăţămînt în strînsă colaborare cu organizaţia U.T.M. vacanţa din acest an se anunţă deosebit de bogată în activităţi interesante.

O. ROŞEANU
şef adjunct al secţiei de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei

CREAŢII ALE CADRELOR DIDACTICE

Gînduri de învăţător

Scăldată-n lacrimi cartea, şi tremurată-n palme
Ce rar era văzută în traistă de ţăran!
Era mai aspru traiul cu fiecare an
Şi pieptul plin de ură, şi graiul de sudalme.

...Dar azi în şcoală nouă, clădită-n miez-de sat,
S-adună-n zori copiii ţinîndu-se de mînă.

Privesc cu drag voioasă, pestriţa lor cunună
Şi-n iureşul lor vesel mă las şi eu furat.

Şi flutură cravate şi zboară un crîmpei
De cîntec ce străbate întregul plai în flori,
În ţara noastră nouă, sub comuniste zori
Mă simt şi eu tot tînăr alăturea de ei.

NICOLAE GINGHINĂ
Ciureştii vechi, raionul Bujoru

ALEXANDRINA ZBIEREA: „Fete din Bocşa"

Primii mei elevi

Vă prind numele pe aripile cîntului
Primii mei elevi
Şi vă dăruiesc amintirea
Din dimineaţa aceea luminoasă
Cînd sfioasă
Am păşit pragul clasei voastre
Impodobit cu flori.

Era un început de drum
Şi inima-mi tînără vă căuta
Şi visa
Întîlnind ochii miraţi,
Mîinile mici
Ce-n fiecare colţişor al clasei
Au pus cîte ceva.

V-am văzut visători
cutezători,
Acorduri în marele cîntec
Făurit de om.
Creatori dăruiţi comunismului
Şi măreţului imn de dragoste
Pentru pace şi om.

De la început
Vă port în inimă
Pe toţi deopotrivă,
Cei de atunci şi cei de azi,
Îmbrăţişînd în voi viitorul şi soarele.

MARIA BOCA
Şcoala de 8 ani nr. 2, Sibiu

Învăţătorii

În gîndul mic şi fraged de şcolar,
În ochii lui cu albăstrimi de floare,
Chiar de la primul semn de-abecedar
Voi puneţi, zi de zi, un bob de soare.

Şi-n inima ce bate jucăuşă,
Cum suie primăvara seva-n pom,
Voi redeschideţi zilnic larga uşă
A dragostei de viaţă şi de om.

Sub ochii voştri, firavul lăstar
Neîntinat, ca roua dimineţii,
Se-naltă către soare, temerar,
Şi prinde rădăcini în solul vieţii.

Lumina-n care-l creşteţi dîrz, neînfrînt
Nu se va stinge-n beznă niciodată,
Căci e lumina roşului avînt
Din comunista stîncă scăpărată.

Prof. F. CREŢEANU
Turnu-Măgurele

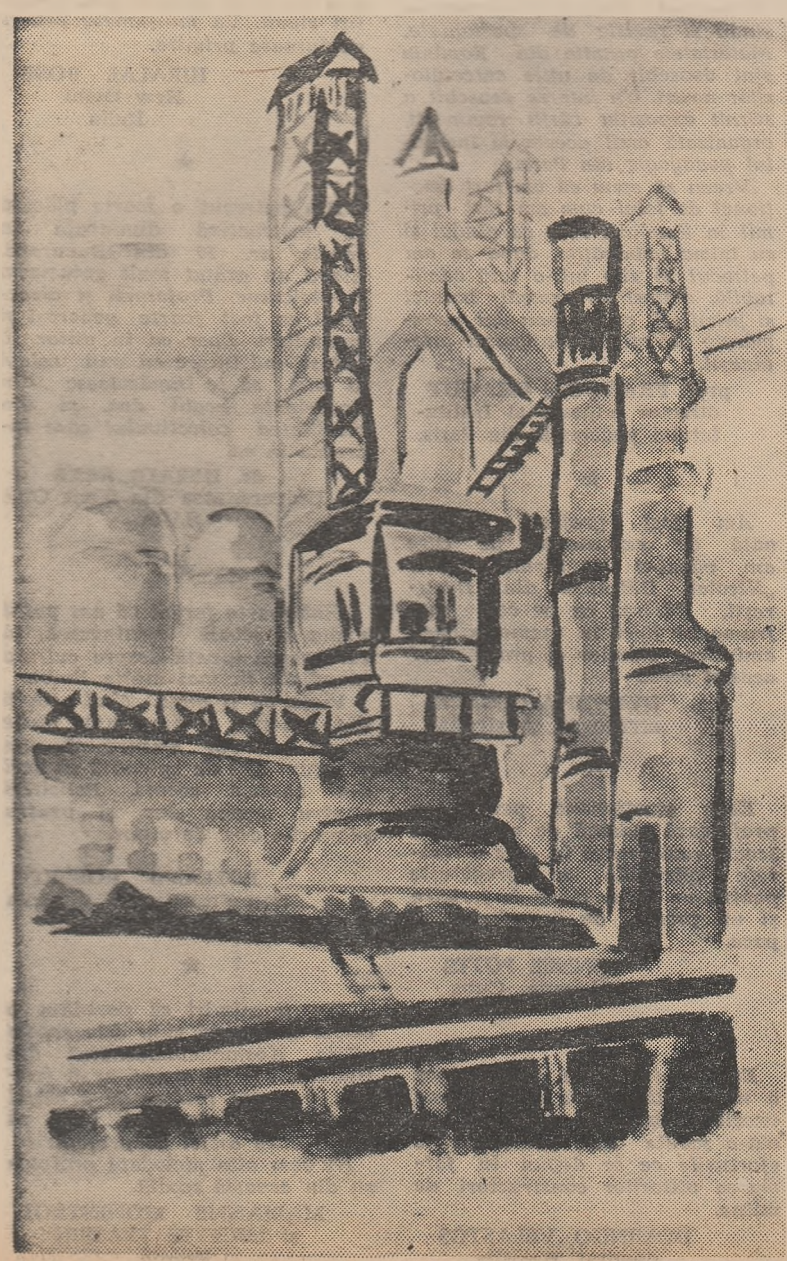

MOISE GABRIELA: Peisaj industrial

De ziua ta

...Şi cînd mă poartă gîndul spre vremi de mai-nainte
În satul cu mireasmă de soc şi calomfir,
Te văd întîi pe tine, luminător de minte
Învăţător asemeni lui domnu' Trandafir.

Te văd proptind cocioaba sub snopi de-ogrinji turtită
Şi cîrpăcindu-i geamul cu pap şi mucava.
Sădeşti răsuri în juru-i şi tufe de răchită
Ferind de ochii lumii sărmană şcoala ta.

Te-aduni la sfat cu oameni pe prispele schiloade,
Oftezi în rînd cu dînşii, blestemi în rînd cu ei,
Ş-aprind ca jarul ochii sub streşini de broboade,
În ochii de sub ţundre s-aprind mii de scîntei.

Dar iată că şi-n satul cu iz de calomfir
Se iscă-n vîltorare un vînt de libertate.
Iar tu, lăstar din trunchiul lui domnu' Trandafir
Deschizi fereastra şcolii s-asculţi cum vîntul bate.

Cînd feţi frumoşii vremii din piept înalţă zid,
Cînd seceri şi ciocane izbesc în toarte cerul,
Cînd litere de flăcări pe boltă scriu PARTID
Spărgînd în ţăndări cerul, frîngînd în două fierul.

Tu-nvăţător, în satul cu iz de calomfir
Purcezi la muncă nouă în fapt de primăvară
Şi şcoala ta-i grădină de maci şi trandafiri
Şi-n fiecare floare tu vezi întreaga ţară.

Şi-ţi rîd în soare ochii, iubite-nvăţător.
Îţi rîd în soare ochii şi fruntea-ţi cată sus.
Eşti piatră de zidire, tu însuţi ziditor.
În slujba biruinţei abia acum eşti pus.

Prof. OLIVIU NEGOIŢĂ
Bucureşti

Salutări de la prieteni

MOSCOVA

Dragi tovarăşi !

Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din învăţămînt, din şcolile superioare şi instituţiile ştiinţifice din U.R.S.S. trimite oamenilor şcolii din R.P.R., în numele tuturor învăţătorilor şi profesorilor sovietici, un cald salut frăţesc cu prilejul „Zilei învăţătorului".

Noi, cadrele didactice sovietice, cunoaştem bine marile realizări dobîndite de poporul frate romîn în construirea socialismului. Ştim că voi, învăţătorii şi profesorii romîni, aduceţi o contribuţie de seamă la cauza construirii socialismului. Urmărim permanent, cu atenţie, munca rodnică, creatoare, pe care o depuneţi pentru dezvoltarea continuă a învăţămîntului, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, pentru educarea tinerei generaţii în spiritul păcii şi prieteniei între popoare.

Pregătirile pentru „Ziua învăţătorului" din Romînia au coincis cu un eveniment însemnat în viaţa popoarelor noastre — vizita în Republica Populară Romînă a delegaţiei de partid şi guvernamentale a Uniunii Sovietice, în frunte cu tovarăşul N. S. Hruşciov.

Primirea călduroasă, cordială cu care au fost întîmpinaţi în Romînia solii poporului sovietic este o mărturie a prieteniei de nezdruncinat între U.R.S.S. şi R.P.R. Ne bucurăm de faptul că vizita delegaţiei noastre de partid şi guvernamentale contribuie la dezvoltarea pe mai departe a prieteniei şi colaborării între popoarele noastre frăţeşti.

Învăţătorii şi profesorii sovietici doresc din toată inima colegilor şi prietenilor romîni noi succese în educaţia comunistă a tinerei generaţii, în construirea socialismului.

Să se întărească şi să înflorească prietenia de nezdruncinat între poporul romîn şi poporul sovietic !

Trăiască pacea în întreaga lume !

In numele C.C. al Uniunii Sindicatelor muncitorilor din învăţămînt, din şcolile superioare şi instituţiile ştiinţifice din U.R.S.S., Preşedintele C.C.
IVAN GRIVKOV

BUDAPESTA

Dragi tovarăşi,

Cu prilejul „Zilei învăţătorului" transmitem calde salutări prieteneşti tuturor învăţătorilor şi profesorilor din Romînia frăţească.

Noi, pedagogii maghiari, urmărim cu multă atenţie munca nobilă şi plină de răspundere a prietenilor noştri, pedagogii romîni, şi ne bucurăm din toată inima de rezultatele pe care le dobîndesc.

Felicitîndu-vă pentru marea voastră sărbătoare, vă dorim odihnă plăcută în vacanţa de vară şi muncă rodnică în noul an şcolar. Vă urăm noi şi mari succese în înfăptuirea scopului nostru comun — educaţia socialistă a tineretului, înfăptuirea viitorului comunist.

Prin redacţia publicaţiei pedagogice
„Közneveles"

SOFIA

Dragi învăţători, prieteni,

Colegiul redacţional al gazetei pedagogice bulgare „Ucitelsko Delo" vă transmite, în numele său şi în numele tuturor cadrelor didactice din Bulgaria, un cald salut cu prilejul „Zilei învăţătorului". Vouă, dragi colegi, poporul romîn v-a încredinţat tot ce are mai gingaş, mai tînăr, mai plin de nădejde — copiii. Mîinilor voastre, mîini de creatori, li s-a încredinţat sarcina de a făuri omul nou — constructor, poet, cosmonaut. De voi depinde formarea conştiinţei cetăţeanului de mîine al Romîniei.

Noi urmărim cu bucurie succesele muncii voastre nobile, dezvoltarea învăţămîntului vostru. Poporul muncitor a transformat Romînia analfabetă a ciocoilor într-o ţară civilizată, bogată, care dispune astăzi de cadre culte, înarmate cu teoria marxist-leninistă, pregătite să contribuie la desăvîrşirea construcţiei socialiste şi la construirea comunismului.

Vă dorim succese tot mai mari în formarea specialiştilor pentru industrie, pentru întinsele ogoare romîneşti, pentru ştiinţă, în formarea unor oameni capabili să lupte pentru înfăptuirea societăţii comuniste.

Dragi prieteni !

Fie ca „Ziua învăţătorului" să vă însufleţească în dobîndirea unor realizări noi şi tot mai frumoase în numele culturii umane, în numele păcii în întreaga lume.

Trăiască învăţătorii şi profesorii romîni !

Trăiască prietenia între cadrele didactice din R. P. Romînă şi R. P. Bulgaria !

Vă felicităm cu prilejul marii voastre sărbători, dragi tovarăşi romîni !

Colegiul redacţional al gazetei pedagogice
„Ucitelsko Delo"

VARŞOVIA

Dragi colegi şi prieteni,

Cu ocazia „Zilei învăţătorului" vă transmitem din partea cititorilor noştri — învăţători şi profesori polonezi — urări de noi succese în munca voastră viitoare pentru educarea tineretului, pentru fericirea patriei voastre socialiste.

Vă dorim de asemenea succese şi fericire în viaţa voastră personală.

Redacţia gazetei de învăţămînt
„Glos Nauczycielski"

PRAGA

Dragi prieteni,

Cu ocazia „Zilei învăţătorului" trimitem tuturor profesorilor, învăţătorilor şi educatorilor din Republica Populară Romînă salutări călduroase.

Vă urăm mari succese în munca dumneavoastră pentru îndeplinirea sarcinilor ce vă revin în desăvîrşirea construcţiei socialiste în minunata dumneavoastră ţară.

Prin redacţia revistei pedagogice
„Ucitelské Noviny"

BERLIN

Dragi tovarăşi,

De „Ziua învăţătorului" transmitem tuturor pedagogilor din R.P.R. un salut cordial şi calde felicitări.

Cunoaştem înfăptuirile voastre în munca instructiv-educativă, felul cum realizaţi legătura strînsă între şcoală şi viaţă. Ne bucurăm împreună cu voi de succesele pe care le-aţi obţinut în acest domeniu.

Vă dorim şi în viitor mult succes în dezvoltarea învăţămîntului socialist.

Prin redacţia publicaţiei de învăţămînt
„Lehrer Zeitung"

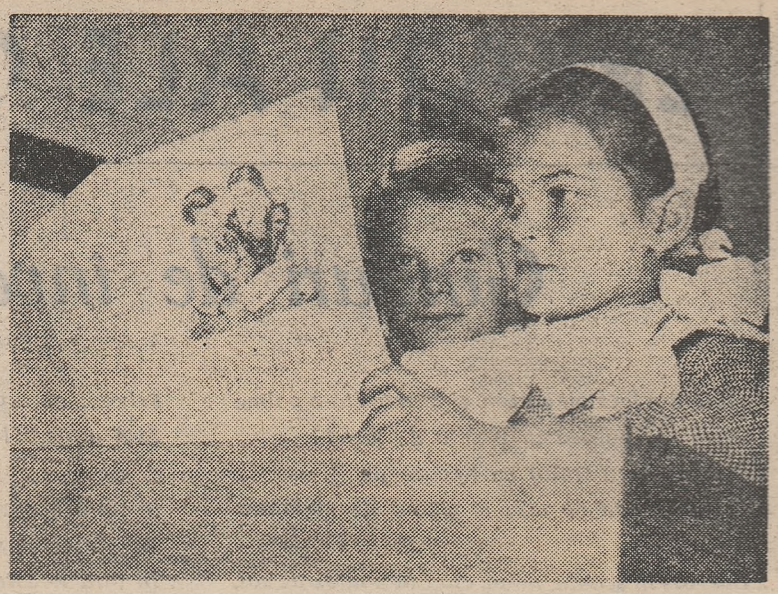

Păreri despre învăţămîntul nostru şi oamenii lui

În repetate rînduri, în cadrul reuniunilor Biroului internaţional de la Geneva m-am întîlnit cu reprezentanţi de seamă ai învăţămîntului din Romînia. I-am felicitat pentru lucrările valoroase prezentate de ei în legătură cu problemele de educaţie a tineretului romîn, am admirat grija pe care statul dvs. o acordă învăţămîntului de cultură generală şi universitar. Vizita făcută aici mi-a dat prilejul să cunosc şi la faţa locului realizările remarcabile în acest domeniu. În institutele de învăţămînt superior pe care le-am vizitat sînt asigurate condiţii din cele mai bune de studiu. Căminele studenţeşti dispun, de asemenea, de tot confortul necesar tinerilor. Mi-am dat seama că ei sînt într-adevăr fericiţi de condiţiile în care trăiesc.

În ceea ce priveşte perfecţionarea cadrelor, consider că este foarte judicios sistemul aplicat în Romînia ca profesorii să facă un stagiu de trei ani în învăţămînt, înaintea examenului de definitivat.

Între ministerele învăţămîntului şi institutele pedagogice din Paris şi Bucureşti se fac schimburi de manuale şcolare, programe de studii şi reviste de specialitate. Materialele primite din Romînia sînt deosebit de utile cercetătorilor noştri. Un interes deosebit a stîrnit expoziţia cărţii romîneşti, organizată anul acesta la Institutul pedagogic din Paris.

Vreau să spun că am fost emoţionat de felul cum am fost primit în Romînia. Plec cu gîndul şi cu inima îmbogăţite, după ce am petrecut 15 zile într-o ţară admirabilă, alături de oameni harnici şi primitori, care mi-au dat nenumărate dovezi de sentimente prieteneşti.

prof. FRANÇOIS CHAGOT
director adjunct al Institutului pedagogic din Paris.

★

Am fost profund emoţionată de experienţa pe care am văzut-o la şcoala medie „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti. Păstrez ca pe cele mai frumoase flori în memoria mea amintirea elevilor şi profesorilor acestei şcoli.

DYMPHNA CUSACK
scriitoare, Australia

★

Este emoţionant pentru o profesoară cubană de a vizita o şcoală romînească în care o tinereţe splendidă se pregăteşte pentru un viitor mare de fericire şi un prezent de securitate şi pace.

RENNEE POTTS
Havana, Cuba

★

Este pentru mine şi soţia mea o mare plăcere de a consemna excelenta impresie ce ne-au făcut-o şcolile care demonstrează eforturile ce se depun în formarea viitorilor constructori de mîine.

DOMINGO VELASTOS
deputat, Brazilia

Am vizitat şcoala medie nr. 5 din Bucureşti care este instalată într-un local mare, luminos şi modern. Sînt foarte impresionat de felul în care se munceşte în vederea asigurării unui viitor fericit al poporului romîn.

Prof. RUFFINI
Italia

★

Am fost fericit de a vizita şcoala „Mihail Sadoveanu" din Bucureşti ai cărei profesori şi elevi m-au întîmpinat cu atîta căldură. Am admirat mult metodele de învăţămînt şi participarea elevilor la învăţătură şi la viaţa şcolii.

LEOPOLD BOISSIER
Preşedintele Comitetului Internaţional de Cruce Roşie

★

Am vizitat şcoala „D. Cantemir" din Bucureşti şi am fost plăcut impresionat de gradul de organizare al şcolii, de nivelul tehnic şi de calitatea lecţiilor. Am fost impresionat de asemenea de felul în care sînt pregătiţi elevii. Vă mulţumesc pentru călduroasa primire.

HIRALAL BOSE
New Delhi
India

★

Am petrecut o foarte plăcută şi instructivă dimineaţă la şcoala nr. 10 din Bucureşti. Elevii au arătat mult entuziasm şi vioiciune. Profesorii şi directorul au fost foarte generoşi şi ospitalieri. Sper ca în viitor să pot să mă întorc cu unii colegi ai mei, să le împărtăşesc din experienţa şcolii dvs. şi din vitalitatea colectivului care lucrează în ea.

dr. HERALD READ
Universitatea din Kent Ohio
S.U.A.

★

Sînt foarte fericit că am putut vizita o şcoală romînească, în care copiii învaţă despre cultura mondială în mai multe limbi.

Viaţa va fi bună cînd copiii din America şi din toate ţările lumii se vor bucura de un program atît de splendid ca acel din această şcoală. Felicitări pentru munca dvs. şi pentru planurile dvs. de viitor.

ROLLAND ROBERT
San Francisco, California
S.U.A.

★

Am fi mîndri să posedăm o astfel de şcoală cum este şcoala „Zoia Kosmodemianskaia" din Bucureşti şi fiii noştri ar fi fericiţi să poată profita de o astfel de învăţătură în spirit înalt, să poată avea astfel de profesori.

Nu vom uita niciodată profesorii din această şcoală.

MARIANNE MONESTROI
şi **LUCETTE TRASSIN**
Franţa

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.50.20. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, Piaţa Scînteii Bucureşti.